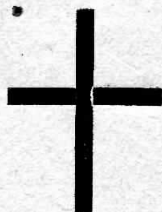
Marcel Borles

KRIŽ

u mojem životu

Zagreb, 1962.

MARCEL BORIES

KRIŽ U MOJEM ŽIVOTU

KRIŽNI PUT U SVIJETLU SEDAM SV. SAKRAMENATA

ZAGREB 1961.

Neka ti dostaje Raspeti Krist!

Sv. Ivan od Križa

Prema njemačkom prijevodu francuskoga originala, koji nosi naslov:
Marcel Bories, Ma vie par la croix, Desclées & Cie, Paris - Tournai - Rome 1952.

Naslov njemačkoga prijevoda:
Marcel Bories, Das Kreuz und mein Leben, Verlag Herder, Freiburg, Zweite Auflage übersetzt von Wolfgang Rüttenauer. 1954.

Priredio Samostan Bosonogih karmelićanki u Brezovici kraj Zagreba.

Imprimatur
Nadb. duhovni stol, Br. 557/62.
Zagreb, 1. III. 1962.

==========

Izdavač: Samostan Bosonogih karmelićanki u Brezovici kraj Zagreba.

Umnoženo: Ciklostilom Nadb. bogoslov. sjemeništa Zagreb, Kaptol 29.

Odgovara: Dr. Dragutin Hren - Zagreb, Kaptol 31.

ZAGREB 1962

PREDGOVOR HRVATSKOM IZDANJU

Pravo je, da hrvatska katolička javnost primajući hrvatski prijevod ovoga već vrlo uglednog asketskog djela bude obaviještena o prilikama, u kojima je nastao francuski original.

Pisac Marcel Bories župnik je neke župe u industrijskom području Francuske. Na neko se vrijeme morao povući od svoje službe, pa je onda u svojoj nesvojevoljnoj samoći napisao i 1952. izdao ovih Sedam Križnih Putova, sedam zanimljvih različnih načina za isti molitveni posao.

Njegova je zamisao vrlo originalna i vrlo plodna:

Sedam je petaka u korizmi i najmanje sedam puta odslužit će se svake Korizme Sveti Križni Put, pobožnost prastara, vrlo časna i vrlo korisna za svaku dušu. Kristov je Križni Put uistinu Visoka Škola, pravo Pučko Sveučilište za životni put svakoga čovjeka.

Ali tajanstveni, plodni broj Sedam zaokuplja misaonoga zatočenika neodoljivo, svom snagom. U riznici Kristove Crkve ima i Sedam Svetih Sakramenata! Sedam Kristovih Sakramenata ima zadaću čovjeka na njegovu životnom putu podupirati od kolijevke pa do groba. Zar nema nikakve osobite veze izmedju Kristova Križnoga Puta i Kristovih Sedam Sakramenata? Marcel Bories iznio je tu vezu na sunce.

Pisac je vrlo spretno i sasvim sretno pokazao kakvim divnim svijetlom svaki od sedam sakramenata napose obasjava svaku postaju Križnoga Puta. Prastara pobožnost pokazuje se pred

nama u novom svijetlu! Treba samo okom preletjeti kratko jedno razmatranje za bilo koju postaju, pod svijetlom kojega bilo sakramenta, da se odmah razabere neobično bogatstvo dogmatskih, moralnih i asketskih misli, koje će ti pamet smjesta rasvjetliti i srce za tren zagrijati.

Francusko je izdanje izašlo 1952. Vrlo brzi i opći uspjesi toga izdanja dokazuju, da je djelo odgovorilo stvarnoj potrebi. Nisu se njime služili samo svećenici, osobito župnici. Brojni su svijesni katolički svjetovnjaci djelo raširili po svoj Francuskoj.

Za to se djelo odmah čulo i u Njemačkoj. God.1954. Herder već tiska drugo njemačko izdanje!

Predajući hrvatskoj katoličkoj javnosti ovaj Križni Put ravno lo godina iza prvog francuskog izdanja, molimo Boga, da se medju nama nikako ne bi zaboravila riječ pokojnoga kardinala o toj pobožnosti: Uzoriti je naime gospodin živo preporučivao, da bi se Križni Put odslužio ne samo u Korizmi, nego i inače preko cijele crkvene godine, gdje se samo ikako može.

Razmatranja Marcel Boriesa u tu pobožnost unose novi žar. Strah pred jednoličnim ponavljanjem istih molitava, ako je kada koga možda smetao, uz ova razmatranja otpada.

Neka bi se, daj Bože, po ovoj pobožnosti u našem narodu uzgojilo što više pravih križonoša!

Popratna riječ

U srcu karmelskoga grba nalazi se Križ. I u biskupskom grbu Velikoga Utemeljitelja prvoga samostana Bosonogih karmelićanki u Hrvatskoj u sredini se ističe goli KRIŽ, kakav ga poznaje obnovljeni Karmel Sv. Terezije Avilske.

"Pogledajte Raspetoga, i sve će vam biti lako!" govorila bi Serafska Svetica, velika obnoviteljica Karmela svojim kćerima.

Stoga se i mi usudjujemo svemu našemu dičnomu svećenstvu i svoj našoj u Kristu dragoj kršćanskoj braći i sestrama u ovoj jubilarnoj 4oo-godišnjici redovničke Reforme Sv. Majke Terezije ponuditi ovaj originalni križni put. Svi će naći u njemu, uvjerene smo, svijetlosti i jakosti, da svojim životnim križnim putem idu onako kako im ga je zacrtala Božja Providnost.

Ovo djelce posvećujemo napose uspomeni velike filozofkinje i obraćenice Dr. Edite Stein. Kao skromna Bosonoga karmelićanka ona je do dna proživjela svoje duboko redovničko ime Terezija Benedikta od KRIŽA, t.j. "Blagoslovljena od KRIŽA". Svoj plemeniti život prikazala je Bogu kao žrtva paljenica najprije u nekrvnom mučeništvu strogoga kontemplativnoga života, a kasnije u stvarnom mučeništvu 9. kolovoza 1942. godine. Zaglavila je u Ausschwitzu. Njezina je riječ: "Ljudsko nam djelovanje ne može pomoći, nego Kristova Muka. Da imadnem udjela u njoj: to je moja želja – za to ulazim u Karmel Svete Terezije Avilske."

Uoči svetkovine Naše Drage Gospe Lurdske
1o. veljače jubilarne 4oo-godišnjice
kćeri Svete Terezije Avilske 1962.

Samostan Bosonogih karmelićanki
u Brezovici kraj Zagreba.

UPUTE ZA UPOTREBU KRIŽNOGA PUTA

Da se dobiju oproštenja vezana uz ovu pobožnost, ne traži se drugo nego da od postaje do postaje razmišljaš o Muci našega Gospodina i da na koncu izmoliš koju molitvu na nakanu Svetoga Oca.

Ali se preporučuje, da se kod javnoga i kod privatnoga moljenja križnoga puta držimo nekoga rasporeda. Na primjer ovako:

Pred glavnim oltarom molimo:

Oj, zdravo Križu, nado sva!
U ovoj slavi pobjednoj,
Umnoži milost dobrima
I digni krivnju s grješnika!

Zatim se moli molitva, koja je navedena na početku križnoga puta. Na putu od glavnoga oltara do prve postaje i izmedju pojedinih postaja molimo ili pjevamo ove retke:

Rane drage, Majko sveta,
Spasa za me razapeta,
Tisni usred srca mog!

Prije svake postaje:

℟. Klanjamo Ti se, Kriste,
i blagosivamo Te.

Ø. Jer si svojim svetim križem
otkupio svijet.

Poslije svake postaje:

℟. Raspeti ISUSE,
Ø. Smiluj nam se!

℟. Duše pokojnih vjernika neka po milosrdju Božjem počivaju u miru!
Ø. Amen.

Na koncu pred glavnim oltarom:

℟. Klanjamo Ti se, Kriste,
i blagosivamo Te.
Ø. Jer si svojim svetim križom
otkupio svijet.

℟. Moli za nas, Djevice Prežalosna,
Ø. Da dostojni budemo Kristovih obećanja.

℟. Pomolimo se za našega Svetoga Oca Papu.
Ø. Gospodin neka ga brani i poživi. Neka ga učini sretnim na zemlji i neka ga ne predaje neprijateljima njegovim.

℟. Pomolimo se za pokojne vjernike.
Ø. Pokoj vječni daruj im, Gospodine,
i svjetlost vječna neka im svijetli!

K l a n j a n j e

Pogledaj, Gospodine, na djecu svoju,koja su se pred Tobom sakupila! Da otkupiš svijet, Ti si se oko šeste ure uspeo na vješala križa.

Ti si prolio svoju dragocjenu Krv kao otkupninu za naše grijehe. Molimo Te ponizno,daj, da poslije smrti radosni udjemo na vrata raja.

Neka posreduje za nas, molimo, Gospodine, ISUSE KRISTE, presv.Djevica MARIJA, Mati Tvoja, kojoj je preslatku dušu za vrijeme Tvoje Muke mač boli probo.

Bože, koji si svetoga Ivana od Križa,priznavaoca svoga i učitelja,učinio potpunim prezirateljem samoga sebe i izvanrednim ljubiteljem križa, dopusti, da neprestano nastojeći oko njegova nasljedovanja dostignemo vječnu slavu.

Svemogući, vječni Bože, smiluj se sluzi svojemu Papi našemu Ivanu i upravljaj ga po svojoj milosti na putu spasenja vječnoga, da s pomoću Tvojom, ono, što je Tebi ugodno želi i svim marom izvrši.

Bože, koji dijeliš oproštenje i ljubiš spasenje ljudsko, molimo blagost Tvoju,dopusti, da naša pokojna braća, rodjaci i dobrotvori po zagovoru Blažene Djevice MARIJE i svih Svetaca udju u vječno blaženstvo.

U Ime Gospodina Našega ISUSA KRISTA, Sina Tvojega, koji kao pravi Bóg s Tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga sada i u sve vijeke. Amen.

Oprosti, Gospodine, oprosti narodu svojemu i ne srdi se na nas dovijeka!

Zatim kaže jedan predmolitelj:

Gospodine, blagoslovi!

Svećenik daje blagoslov križem i kaže:

Blagoslovio vas Gospodin Naš ISUS KRIST, koji je za nas bio bičevan, koji je za nas nosio križ i koji je za nas bio raspet.

Amen.

++++++

O p r o š t e n j a

Tko obavi pobožnost Križnoga puta dobiva svaki put potpuno oproštenje, drugo potpuno oproštenje dobiva svatko, tko taj dan ili u roku od mjesec dana primi Svetu Pričest.

B o l e s n i c i, u t a m n i č e n i c i i oni, koji su opravdanim razlogom zapriječeni, da ne mogu obaviti pobožnost Križnoga puta dobivaju ista oproštenja, ako držeći u ruci križ, za to posebno blagoslovljeni, izmole 2o puta Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu (po jedanput Oče naš za svaku postaju, pet puta u čast pet rana Isusovih i jedanput na nakanu Sv.Oca). Teški bolesnici, koji ni to ne mogu, dobivaju ista oproštenja, ako držeći u ruci križ za to blagoslovljeni, barem ga pobožno poljube i izgovore koju kratku molitvicu ili uzdah u čast Muci Isusovoj.

+-+-+-+-+-+

K R I Ž N I P U T

I.

K R Š T E N J E

KRŠTENJE

Uvodna molitva

Stojimo pred Tobom, Gospodine, da s Tobom doživimo Tvoj križni put.

Da Ti nisi za nas umro, ne bi nas danas bilo u ovoj crkvi. Ne bismo imali nade za nebo. Bili bismo osudjeni na vječnu smrt.

Uči nas, kako da Ti zahvaljujemo za dar života u našim dušama, za milost našega krštenja, što nam ga je Tvoja smrt zaslužila.

Sveta Marijo, Majko Božje milosti, prati nas na ovom putu, da mognemo bolje zahvaljivati.

I

ISUSA osudjuju na smrt

ISUSE, Bože, Gospodaru života, rodjeni od Oca prije svih vjekova.+ Ti, po kojemu je sve bilo stvoreno i u kojemu je život: Ti, svjetlo ljudi, ++ Ti si na smrt osudjen!

Ti prelaziš prag sudnice, i znaš, kakva Te sudbina čeka. Zašto si je prihvatio? Zašto si je želio? Znam zašto. Zato, što mi je Tvoja smrt imala dati život.+++

Kada su mene na početku mojega života nosili preko crkvenoga praga, dočekao me je život. A Ti si u času mojega krštenja taj život izlio u moju dušu.

M o l i t v a: Kriste, koji si radi mene na smrt osudjen, zahvaljujem Ti!

\+ Kredo u Misi.
++ Posljednje evandjelje Mise.
+++ Himan u vrijeme Muke.

II

ISUS prima križ na svoja ramena

Sotona već sluti svoj poraz: osjeća, kako mu izmiče željeni plijen.

Zar da me to ne sjeća na to, kako je svećenik na početku mojega krštenja iza molitve za izgon sotone, moje tijelo znamenovao znakom križa?

Dok su se vršili sveti obredi krštenja taj znak bio je nadamnom učinjen petnaest puta! Kršćanin je dakle od početka svoga života natovaren križem.

Ne smijem se čuditi, kada na svom životnom putu susrećem križ. Ako bi mi se učinio preteškim, hoću da mislim na to, da Ti, Gospodine, po križu živiš u meni i da mi pomažeš da ga nosim.

M o l i t v a: ISUSE, koji si opterećen svojim križem, pomozi mi da nosim svoj križ!

III

ISUS pada prvi put pod križem

Još nije tako dugo, da si ostavio sudnicu, i put, što si ga prevalio, nije dalek. Gospodine, na što misliš, dok prvi puta padaš?

Na one, što podjoše cestom života, u kojih je duša još sva svijetla od krsne milosti, ali koji će brzo iza toga pasti na svom putu.

Gospodine, svaki puta, kada koja duša po prvi put izgubi život primljen u krštenju, obnavlja se Tvoj prvi pad.

Svaki put, kada koji kršćanin bira grijeh, svaki put, kada on smrt svoje duše predpostavlja Tvojemu životu, ponavlja se Tvoj prvi pad.

M o l i t v a: Gospodine, molimo Te za sve Tvoje krštenike: čuvaj ih u svojoj ljubavi!

IV

ISUS susreće Svoju Svetu Majku

U ovom bolnom susretu uočit ću danas samo jedno: nazočnost Majke Božje kod ovoga djela moga spasenja.

MARIJA je htjela biti na putu, koji njezina Sina vodi u smrt. Na putu, koji moju dušu vodi u život.

Presveta Djevice, da nisi primila Andjelovo Navještenje i da nisi uza nj pristala rekavši: "Neka mi bude po tvojoj riječi!", ne bi Te bila zadesila ova bol.

Ali da je nisi primila, onda ja ne bih bio od Tvoga Sina primio života, i put u nebo danas bi bio za mene zatvoren.

M o l i t v a: Naša Draga Gospo od Navještenja, naša Draga Gospo od Susreta sa Sinom, zahvaljujemo Ti!

V

Simon Cirenjanin pomaže ISUSU nositi križ

Možda se branio, taj seljak, kojega su pozvali s njegova puta, da Ti pomogne nositi križ.

Ali kasnije, kada je sve spoznao, kako se onda radovao, da je pomogao Spasitelju!

Ovo Simonovo djelo mogu ja svaki dan ponoviti. Zar nisi Ti onaj, Gospodine, kojega susrećem u svim Tvojim krštenicima?

Kad god kojemu od njih pomažem na njegovu životnom putu, kad mu god olakšam patnju, ja, Gospodine, tješim Tebe!

Susrećem Tebe u svim ljudima, jer Ti svima želiš pokloniti svoj život. Kad god kojega čovjeka dovedem do toga, da Tebe spozna i ljubi, ja pomažem Tebi!

M o l i t v a: Daj mi, Gospodine, da se naučim pomagati Tebi u svakome od moje braće!

VI

Veronika pruža ISUSU rubac

Jer Ti je htjela dokazati svoju ljubav, bila je ta žena tako nagradjena.

Utisnuto u platno ostalo joj je Tvoje lice. I po toj slici mogla je poslije Tvoje Muke mnoge duše predobiti za Tebe.

Na dan našega krštenja utiskuje se Tvoja slika u naše duše još mnogo dublje nego u Veronikin rubac. Otkuda onda to, da Te mnoge duše još ne poznaju, premda na svijetu ima toliko krštenika?

Što Te čovječanstvo još ne poznaje,tome su uzrok premnogi kršćani radi svoje polovičnosti, radi svojih grijeha i pogrješaka, a osobito radi svoje sebičnosti. Kakve li strahovite odgovornosti!

Ne daj, Gospodine, da pripadnem takvima, nego daj, da oni, koji vide mene, upoznaju Tebe!

M o l i t v a: Gospodine, daj, da oni, koji vide moj život, mogu jednoga dana upoznati Tebe!

VII

ISUS pada drugi put pod križem

Ovaj drugi pad bijaše bolniji od prvoga. Tvoj umor i Tvoja slabost porasli su, ali još više i prije svega porasla je tjeskoba Tvoga Srca.

Nevjera krštenih prouzrokovala Ti je mnogu bol; ali kako je velika Tvoja radost, ako se opet podignu iz blata i vrate k Tebi.

Samo, nažalost, koliko ih je, koji su u blato pali i u blatu se zakorjenili! Ne dižu se, ne idu za Tobom, grijeh im je preči.

Gospodine, što se god sa mnom u životu desilo, ne daj, da se pomirim s blatom, nego daj, da se s Tobom dignem i s Tobom nastavim put!

M o l i t v a: Gospodine, daj mi, da se uvijek ponovno vratim k Tvojemu životu!

VIII

ISUS govori jeruzalemskim ženama

Te žene, koje su za Gospodinom išle u času Njegove muke, plaču sada nad Njegovim poniženjem.

Ali On zna, da nesreća nije u Njegovoj Muci i u Njegovoj tužnoj pojavi. Još je uvijek On "Gospodar slave". On je "preljubljeni Sin", koji je po Očevoj volji, u kojemu Otac uživa.

Nesreća je u svim tim dušama, koje su pozvane na božanski život, a same su se isključile iz obitelji djece Božje.

Mi plačemo radi svojih, plačemo katkada i radi tudjih boli. No, osjećamo li dosta onu drugu bijedu, bijedu svih onih duša, koje su odbacile Boga i lišile se Njegova života? Kod krštenja izgovorili su nad našim ušima Kristove riječi: Efeta - "Otvorite se!" Čujemo li tužbu i jauk svih onih duša, koje su bez Boga i molimo li se za njih?

M o l i t v a: Smiluj se, Gospodine, onim dušama, koje su lišene Tvoga života!

IX

ISUS pada treći put pod križem

Već si gotovo stigao na stratište, a opet padaš. Hoćeš li sada pod svojim križem umrijeti?

Poslije Tvojega trećega pada dižeš se pun nove snage. Hoćeš da svoju Muku pretrpiš do kraja.

U svom životu kao kršćanin vrlo često padam. Biti kršćanin i živjeti kao dijete Božje, to traži katkada vrlo teških žrtava. Zato sam često u napasti da sustanem na putu. Bojim se poći dalje na put , koji vodi k Tebi.

Kada me snadje ta malodušnost, onda me čuvaj u pomisli na Tvoj treći pad. Kao Ti, tako i ja hoću da se opet dignem, jer ja ne idem u smrt, nego u život.

M o l i t v a: Gospodine, ne dopusti, da ikada zapadnem u malodušnost!

X

ISUSA svlače

Kakva li nedostojna razgolićenja! Ništa Ti nisu ostavili. Ali najdragocjenije, što si imao, nisu Ti mogli uzeti: ono nije bilo na Tvojem tijelu, nego u najdubljoj dubini Tvoga Srca: Tvoju ljubav prema Bogu, Tvojemu Ocu, Tvoju ljubav prema ljudima, koji su Tvoja braća.

Kada gledam, kako Ti surovo trgaju odijelo, mislim na bijelu odjeću moga krštenja. Haljina je davno propala, ali što je ostalo od prijateljstva s Bogom, kojemu je ona bila znak? Zar ga nije moj sebični i kukavički život uništio?

Ako hoću da do konca svoga života nasljedujem Krista, moram se i ja lišavati. Moram ukloniti svaku zapreku, koja je na putu Njegovu životu u meni. Tako ću ostati novi čovjek moga krštenja i kao takav ostat ću dijete Božje.

M o l i t v a: Gospodine, koji si za me bio svučen, uzdrži me u svojem prijateljstvu!

XI

ISUSA pribijaju na križ

Tamo ćeš umrijeti. Doista, dosta si čvrsto na nj prikovan. Na tom drvetu križa visi spasenje svijeta! Umirući, koji nam daje život.+

Po mom krštenju bio sam privezan uz Tebe. Ali Tebe više ne možemo odijeliti od Tvoga križa: dotle Te dakle moram slijediti.

Mnogi se kršteni, na svoju sramotu i štetu, krate do kraja proživljavati svoju vjeru. I previše njih rastavlja se od Tebe, kada s Tobom treba uzaći na križ. I upravo zato je svijet još tako nesretan.

Daj, da u križu ne gledamo samo orudje kazne, nego prijestolje Tvoje slave i jamstvo uskrsnuća.

M o l i t v a: ISUSE, koji si za nas bio na križ prikovan, učvrsti nas u svojoj ljubavi!

+ Himan u vrijeme Muke.

XII

ISUS umire na križu

On visi izmedju neba i zemlje kao uzvišena veza izmedju Oca i nas!

Često sam razmišljao o tom strahovitom prizoru. Ali danas hoću da promotrim samo ovo: Kada si izdahnuo proboli su Ti Srce. Ono Srce, koje je nas toliko ljubilo!

Krv i Voda provreli su iz Njega.*

Kada sam bio kršten, ta Voda i Krv oprali su moju dušu.

Kada sam nazočan kod kojega krštenja, možda gledam samo vanjske obrede. Ali bih morao do dna duše biti potresen, kada pomislim na to, da je ljubav Tvojega Srca, od nas probodena, u tom času iz jednoga čovjeka načinila kršćanina.

M o l i t v a: Srce ISUSOVO, daj, da naše srce odgovara Tvojoj ljubavi!

* Evandjelje svetoga Ivana.

XIII

ISUSA skidaju s križa i polažu u MARIJINO krilo

Promatrala Ga je dugo. I Njezina je bol bila beskrajna. Ovo je Tijelo nekada bilo puno života... smiješilo se na Njezinu krilu... bio je divan mladić u Nazaretu... govorio je oduševljenom mnoštvu.

Kod svake od tih uspomena MARIJINA bol raste. Istom kod uskrsnuća naći će opet svoju radost.

MARIJO, odmah poslije mojega krštenja povjerili su me Tebi. Tebi, koja živiš sva od života Tvojega Sina. Posvetili su me Tebi, da sasvim budem Tvoje dijete.

Zar se ne obnavlja Tvoja bol, što si je pretrpjela kod snimanja s križa, svaki put, kada kršćanin izgubi život svoje duše?

Zato vapim k Tebi: daj svoj svojoj djeci, koji su mrtvi po grijehu, da opet nadju život svoje duše!

M o l i t v a: O MARIJO, po svojim bolima, pomozi svim mrtvim dušama, da opet nadju život!

XIV

ISUSA polažu u grob

Čini se, da je sve svršeno! Mrtvo tijelo u grobu. To je rastvaranje, raspadanje. To je tama bez kraja.

Ovaj zakon ljudi ne vrijedi za Tebe, Gospodine. Jer Ti si Svijetlo svijeta, i uskoro ćeš objaviti svoju moć.

Poslije svoga uskrsnuća davat ćeš apostolima svoje poruke. I jedan od prvih naloga bit će, da pokrste sve narode.

Jer naše krštenje, koje nas ponajprije sjedinjuje s Tvojom smrću, takodjer je jamstvo uskrsnuća.

Svijeća, koju nam pružaju na pragu novog života, po svom je gorućem plamenu simbol Tvojega vječnoga svijetla.

Ona će mi svijetliti, ako ostanem vjeran svome krštenju, ako ostanem vjeran Tebi, moj uskrsnuli Gospodine!

M o l i t v a: Gospodine, daj, dušama, u kojima Ti živiš, Tvoj vječni život!

K R I Ž N I   P U T

II.

P O T V R D A

P O T V R D A

Uvodna molitva

Gospodine ISUSE, i danas dolazim k Tebi da proživim Tvoju otkupiteljsku patnju.

Ovo otkupljenje, što si ga tako skupo platio, primijenio si mojoj duši u sakramentu krštenja.

Ali Ti ne ćeš, da se samo ja koristim ovim otkupljenjem i da se zadovoljim da ga tek za sebe primam. Ti tražiš, da ja s Tobom radim, da Ti pomažem spasiti svijet, da i ja postanem spasitelj i apostol. Ti si mi dao sakramenat jakosti, sakramenat apostolata.

Ja vrlo malo mislim na sakramenat moje potvrde i često sam tako nemaran prema njegovim moćnim milostima.

Ako sada razmatram ovu Tvoju Muku, u kojoj si Ti ostao tako jak, daj, da shvatim, da sam i ja primio jakost Tvojega Duha, koja me čini sposobnim, da se još uže sjedinim s Tvojim otkupiteljskim djelom.

I

ISUSA osudjuju na smrt

Gospodine, kada Te vidim, kako opet stojiš pred sudom, osobito me se doima mudrost Tvojih odgovora, Tvoj mir prema bijesu Tvojih sudaca i Tvoje predanje na očigled njihove himbe. Tko Ti je dao tu snagu i tu jakost, ako ne Duh, koji u Tebi stanuje?

Pomišljam na riječi, što si ih rekao svojim apostolima: "Doći će vrijeme, kada će vas progoniti i stavljati pred sud."

Ove riječi nisu upravljene samo apostolima, nego i nama, kršćanima. U zemljama, gdje Tebe progone, moraju danas već mnogi od naše braće izlaziti pred sudove, koji su isto toliko opaki kao i taj Tvoj sud. Za njih hoću da Te danas molim, da bi, ojačani milošću svete potvrde, ostali Tebi vjerni!

M o l i t v a: ISUSE, osudjeni poradi kukavstva Tvojega suca, ojačaj nas i svu našu progonjenu braću u vjeri.

II

ISUS prima križ na svoja ramena

On zna, da će biti teško: to je glomazno, tek sirovo otesano drvo, zarit će se duboko u Njegova ramena. Ali hrabro On uzima na Sebe orudje mojega spasenja.

Kada je biskup zazvao Božjega Duha na mene, uzeo je sveto ulje i označio moje čelo Kristovim križem. Onda me je lagano udario po obrazu.

Kršćanin, koji hoće da ljubi svoga Učitelja i da Ga nasljeduje, mora biti spreman na to, da posvuda susreće križ. Mora biti spreman da podnese ne samo trpnju, koja je sudbina svakoga čovjeka, nego da trpi za Krista i radi Krista. Da ovako mogu trpjeti, bila mi je dana milost moje potvrde.

M o l i t v a: Duše ISUSA KRISTA, pomozi mi, da nosim svaki križ, koji pripada uz moj kršćanski život!

III

ISUS pada prvi put pod križem

Jedva je počeo put! Ali ta slabost nakon pretrpljenih muka vrlo je razumljiva. Ja nemam te isprike, kada posrnem.

Što Tebi, ISUSE, daje snagu, da se opet dižeš, jest Tvoja ljubav prema meni. Tvoju želju da me spasiš, drži u Tebi budnom poticaj Duha Svetoga, koji Ti očituje Očevu volju.

Zašto ja tako teško svladam zapreke, i zašto se tek velikom mukom podignem iza pada? Zar ne stoga, što se previše pouzdajem u svoje ljudske sile?

Moja vjera u moć Božjega Duha nije dosta velika. Ne pozivam se, i ne računam dosta na sve darove moje potvrde. Ali upravo poradi mojih poteškoća, mojih iskušenja i moje slabosti, primio sam dar jakosti. Kada bih bolje zazivao Duha Svetoga, bilo bi mi lakše svladati zapreke i opet poći na put.

M o l i t v a: Duše jakosti, ostani u mojoj duši u životnoj borbi!

IV

ISUS susreće svoju Svetu Majku

Zdravo, MARIJO, milosti puna! Ti si zaista puna Duha Svetoga! U Tebi je izvršio veliku Tajnu, koja Te je imala dovesti do ovoga žalosnoga časa.

Duh mudrosti je u Svetome Pismu objavio boli, koje Te čekahu. Sada se u Tvoju dušu zabada mač, o kojemu je Sveto Pismo govorilo.

Ali i ta je kušnja uronjena u svijetlo. Duh Sveti daje Ti, da kroz patnju gledaš spasenje čovječanstva. I Ti hrabro obnavljaš svoju spremnost.

U našem kršćanskom životu ima mnogo kušnja. Ima toliko časova velikih patnja, kada malodušnost na nas vreba!

Ti, Duše mudrosti, koji si rasvijetlio MARIJU, pokazujući joj plod njezine žrtve, dodji i k nama u mračnim časovima: "Zapali svijetlo u srcu!"

M o l i t v a: O Duše Mudrosti, daj nam svijetla u kušnjama života!

V

Simon Cirenjanin pomaže ISUSU nositi križ

Da su ga molili, da pomogne kojem vojniku, kojem satniku, ili kakovu predstavniku naroda, onda bi to još išlo. Ali pomoći na smrt osudjenom zlikovcu? Kolike li sramote!

Kada me pozovu da budem apostol, kada mi kažu, da to traži milost moje potvrde, onda sam spreman da pomognem onima, koji su meni slični, i ja uzimam na se lakši apostolat. Ali zar nema ljudi, prema kojima osjećam ravnodušnost, pače odvratnost, i koji mi se ne čine dostojnima moje pomoći?

Zaboravljam, da iza svakoga od njih stojiš Ti, Gospodine. Iza svake bijede na tijelu i na duši Ti stojiš. U svakome od njih hoćeš da živiš, samo što ja pravo ne razumijem, kako da Te pronadjem.

Duše ISUSOV, neka mi Tvoj dar jakosti pomogne da u svakom patničkom stvorenju, ako Te i ne poznaje, ili je pače Tebi protivno, spoznam drugoga Krista, kojemu moram pomoći na njegovu putu prema životu.

M o l i t v a: Daj, da u mojemu bratu, pomažem Tebi Samome!

VI

Veronika pruža ISUSU rubac

Ono što me danas na ovom poznatom prizoru iznenadjuje, nije toliko hrabrost ove žene, pa ni čudo Lica utisnuta u platno, nego beskrajno nježna pažnja, Veroničina, kojom ona otire siromašno Lice i čisti ga od Krvi, prašine, pljuvačke i suza. Ona to čini s toliko ljubavi, s toliko počitanja! Kolike li opreke sa surovošću okoline!

Kao potvrdjeni kršćanin imam poslanje da popravim pravo lice Kristovo u mnogoj grijehom iznakaženoj duši. Koji puta tražim u nestrpljivoj revnosti naglo rješenje i htio bih najradije, da se sve u prvi tren svrši.

Neka me Duh Sveti nauči, da s dušama postupam s velikom nježnošću, s beskrajnim počitanjem. Molit ću Ga, da mi za to dade dar pobožnosti, koji stoji u tome da ljubimo Boga ne samo u njegovu svetištu, nego i u dušama, koje su mi povjerene.

M o l i t v a: Duše pobožnosti, uči me, da vazda imam veliko počitanje pred dušama!

VII

ISUS pada drugi put pod križem

Kod Tvojega drugoga pada ne mislim sada više na svoje grijehe. Mislim na svoj neuspjeh u apostolatu.

Htjedoh pokušati da ljudima oko sebe činim dobro, i nije mi pošlo za rukom. Duše,što ih htjedoh privesti Bogu, opet su se povukle. Vidjeh, kako opet padaju u svoju ravnodušnost ili u svoje grijehe. Bio sam u napasti, da ih napustim, da ostavim sve i da se odreknem svakoga napora.

Gdje leži uzrok našega neuspjeha? Nije li naš apostolat bio odviše ljudski, premalo prožet Božjim duhom? "Ti puniš usta besjedom!" On je trebao govoriti u nama. Molimo Ga, da nam po svome daru mudrosti dade smisao za božansko.

Ako to činimo, što onda znače naši neuspjesi! Bog zna, kako će naše napore učiniti plodnima. Dižimo se i podjimo na put. I put po tragu izgubljene ovčice vodi na Kalvariju.

M o l i t v a: Duše mudrosti, pomozi nam, da vazda ustrajemo u naporima apostolata.

VIII

ISUS govori jeruzalemskim ženama

Plaču i kukaju. Misle, da ne mogu ništa bolje učiniti.

Ali im ISUS kaže: "Plakati nadamnom ne koristi ništa. Vi same morate nešto činiti. Vi se same najprije morate popraviti, a onda prepraviti i one, koji su vam povjereni."

Kako često mi uzdišemo radi takozvanih "loših vremena"! Okruženi smo tolikom tvarnom i ćudorednom bijedom, tolikim pogibeljima. Ali jadikovanje ne vodi ničemu! Zar se ne bi moralo učiniti nešto drugo? Kad bi samo Krist bio tu, da nam očita savjest kao jeruzalemskim ženama!

Krista ne možemo čuti. Ali ima Jedan, koji govori za Njega. On nam je ostavio svoga Duha savjeta. Svaki od nas ga je primio. Ali samo malo kršćana zna u teškim se prilikama obratiti Njemu.

M o l i t v a: Duše ISUSOV, pomozi svojim savjetom dušama, koje su smetene i neodlučne!

IX

ISUS pada treći put pod križem

Par koračaja pred ciljem još si treći put pao! Tako je velik bio Tvoj umor i Tvoja muka!

Jednaka kušnja očekuje koji puta duše, koje su pozvane na apostolat. U času, kada se čini, da je koje djelo, polagano i najbrižnije pripravljeno, pred završetkom, najednom se sve sruši!

U času, kada mislimo, da smo savršeniji, prikladniji za Božje djelo: upravo u tom času javljaju se, zamamljivije nego ikada, grješne napasti!

Bilo bi vrlo udobno, kada bismo jednom zauvijek bili utvrdjeni u savršenosti i u uspjehu. Ali naše penjanje nije nikada dovršeno. To vrijedi i za naše usavršavanje kao i za naš apostolat. Medjutim, čuvajmo se od malodušnosti! Ima Jedan, koji će ispred nas ukloniti najopasnije zapreke za našu savršenost, koji će voditi nas i nama povjerene duše. Njega molimo u duhovskom himnu: "Ispred nas idi, vodi nas, da svakog zla se klonemo!"

M o l i t v a: Duše Sveti, budi naš vodja na putu, koji vodi k Bogu!

X

ISUSA svlače

On, koji nije imao ni kamena, da na nj položi svoju glavu, sada je lišen i svojih haljina. Razlog je uvijek isti: spasenje duša.

I apostolat krizmenoga kršćanina traži, da sa sebe zna oljuštiti sve, što mu je do sada bilo smislom njegova života: Prevelika privrženost obitelji, vremenita dobra. Za druge: svakidanje odricanje, koje treba izvršiti svaki čas: uvijek iznova žrtvu naše udobnosti, našega ugodjaja, našega vremena, našega novca!

A prije svega presudno odreknuće, da naime zatvorimo dušu svoj toj premnogoj taštini i osjetljivosti, koja zatvara put do Krista. Neka nam Njegov Duh udijeli sveti strah od svega, što hoće da udje u našu dušu i što nije Bog!

M o l i t v a: **Duše straha Gospodnjega, zapriječi, da naša duša priome uza zlo!**

XI

ISUSA pribijaju na križ

Do ovoga časa bio je u svojim pokretima još donekle slobodan. Ali sada će ga prikovati, i više se ne će moći micati. On, koji je prolazio čitavom Palestinom, da nam navješta Radosnu vijest, prikovan je na križ. Ali upravo tako spasava svijet.

Ja sam po sakramentu potvrde obavezan na apostolat, pa koji puta mislim, da je prije svega važno da mnogo šta poduzmem, da govorim i da osvjedočavam. To je dobro i potrebno. Ali ako su moji napori koji puta bili uzaludni, zar to nije radi toga, što sam zaboravio na nenadoknadivu zadaću trpljenja.

Najveći apostoli bijahu vazda razapeti ili dušom ili tijelom. Taj oblik apostolata može biti tvrd, ali je najuspješniji. Svima je moguć. Nema čovjeka, koji ne bi imao manje ili više trpjeti!

Ako je bol odviše velika i kada tijelo zataji, onda imamo Duha Božjega, koji po svojoj jakosti jača našu slabost: "U nemoćima tjelesnim potkrepljuj nas bez prestanka!"

M o l i t v a: Duše svetosti, primi našu patnju za spasenje duša!

XII

ISUS umire na križu

Kako si velik, o Gospodine, na svome križu, kad se žrtvuješ za moje spasenje. Mislim na onu riječ Svetoga Pisma, koju će uvijek moći kazati svaki čovjek svake dobi, svakoga položaja, u sva vremena i na svakom mjestu: "Ljubio me je, i predao se za mene!"

Tajna te neizmjerne ljubavi, koja se priklanja svakome pojedinom, kao da je on jedini, a koja ipak nikoga ne isključuje!

Vidim obje Tvoje raširene ruke: hoće da obuhvate čitavo čovječanstvo. Ti si to rekao, Gospodine: "Kada budem podignut od zemlje, sve ću k Sebi privući!"

Kad bismo razumjeli veliki dokaz ljubavi, što si nam ga dao, zar bismo onda još mogli dalje mirno životariti, dok Te tolike duše još ne poznaju? Molimo Duha Svetoga: "Zadahni dušu ljubavlju!" Ponavljajmo ognjevitu molitvu Oca Foucaulda: "Bože moj, učini, da se spase svi ljudi!"

M o l i t v a: Bože moj, učini, da se spase svi ljudi!

XIII

ISUSA skidaju s križa i polažu u krilo Njegove Presvete Majke

Na očigled ovoga mrtvoga tijela, od kojega se mora uskoro o ostiti, na očigled svoje vlastite boli, MARI A misli na djelo otkupljenja. Vidi Crkvu, koja će se roditi iz smrti Njezina Sina.

Uz nju stoji evi, kojega Joj je Krist povjerio. Bila je ut eha u takvoj muci ostati zajedno s Ivanom, i e činiti ništa drugo, nego se baviti uspomen a na Gospodina.

Ali ona ne ć dugo zadržati ovoga drugoga sina, koji Joj je predan. I on će otići i predat će se svome apostolatu. MARIJA ne smije ništa zadržati za sebe. Sve mora voditi k Bogu.

Jedna od napasti mojega apostolskoga života jest želja da zadržim za sebe duše, kojima sam smio biti blizu, na koje sam smio imati utjecaj. Ali Bog ne može ulaziti u ove duše, ako ja sam tvorim ogradu izmedju njih i Njega. Ja ću sve one, koje hoću da spasim, povjeriti MARIJI. Ne samo one, koji su se odazvali mojemu pozivu, nego i ranjene i mrtve duše. A Ona će ih povjeriti Duhu Svetome. Oni svi pripadaju Njemu: "Pohodi duše vjernika!"

M o l i t v a: Duše Božji, po MARIJI Ti vraćam duše, koje si mi dao!

XIV

ISUSA polažu u grob

Otkuda dolazi to, da pred ovim grobom osjećam neko čuvstvo mira, a ne žalosti i zapuštenosti? Najprije zato, što znam, da je taj grob znamen uskrsnuća. Ali i za to, što mislim na riječi: "Ne ću vas ostaviti sirote, poslat ću vam Duha Utješitelja."

I osjećaj radosti me obuzima, jer kao kršćanin, kao potvrdjeni, smijem pomoći drugima, da jednoga dana zasluže ovo uskrsnuće!

Zar može na očigled takve spoznaje još biti mjesta žalosti, tužnom i mrzovoljnom životu? Kršćani još ne izgledaju dosta kao "otkupljeni", kao oni, koji su pozvani za nebo. Ali oni bi se morali razlikovati od drugih po svojem pouzdanju, po svojoj nepokolebljivoj nadi u Njega, koji je nadvladao smrt.

M o l i t v a: Gospodine, prosvijetli nas vazda po radosti Tvojega uskrsnuća!

K R I Ž N I P U T

III.

P R E S V E T A E U H A R I S T I J A

PRESVETA EUHARISTIJA

Uvodna molitva

Klanjam Ti se, Gospodine, u Tvojoj otajstvenoj nazočnosti u svetohraništu. Ja vjerujem u tu nazočnost. Ali zašto je moja vjera tako površna i plitka? Odakle dolazi, da moja vjera tako malo utječe na moj život?

Ja sam kršćanin, ja znam, da si Ti kod mene, da Te mogu primati kadgod hoću. Zašto nisam bolji od drugih? Zašto su me moje pričesti tako malo preobrazile?

Zašto se ne promijeni moj život, kad se pričestim? Zato što sam zaboravio na jednu bitnu istinu. Tvoje Tijelo, koje primam, jest žrtvovano, jest raspeto Tijelo. Ovo Tijelo sada živi u slavi, ali ono moju dušu može hraniti samo, ako sudjelujem u Njegovim prošlim patnjama.

Daj, da to razumijem, dok razmatram o Tvojoj Muci.

I

ISUSA osudjuju na smrt

Prije nego što si se pojavio pred Pilatovim sudom, proveo si strašnu noć u tamnici Kajfine kuće. Hramski su Ti se sluge rugali, svi su Te ismjehivali i tukli. Iskusio si daleko žešću bol, što su Te ostavili Tvoji prijatelji, što Te je Petar zatajio. Možda Ti se osuda na Veliki Petak izrečena, činila kao početak izbavljenja: još Te je doduše čekala Muka, ali onda će doći Slava bez kraja kod Oca!

Moj ISUSE, Ti si znao, da Te čeka još jedna tamnica, ne samo za jednu noć, nego za nebrojene dane i noći, prava "doživotna tamnica", u kojoj ćeš Ti, do beskrajnosti ponižen, čamiti, dok ne bude kucnuo Sudnji Dan... To su Tvoji tabernakuli na našim oltarima.

I u Tvojim svetohraništima vrijedjat će Te, zaboravljat će Te, nezahvalno će s Tobom postupati i Tebe zatajivati. Tvoja Muka je najveći dokaz Tvoje ljubavi, a Euharistija je svrha Tvoje Muke, dovršenje i vrhunac Tvoje ljubavi. Ti si rekao Ocu nakon posljednje Večere: "Dovršio sam djelo, koje si mi dao." A ipak, to Tvoje divno djelo, Euharistija, kako je prezrena!

M o l i t v a: ISUSE u svetohraništu, prezreni i zaboravljeni Utamničeniče ljubavi, pomozi mi, da Te ljubim!

II

ISUS prima na se križ

U času, kada Ti, ISUSE, primaš križ na svoja ramena, postalo je to sramotno orudje smaknuća, pridržano za zločince, znakom slave.

Već dvije tisuće godina sjeća nas križ na Tvoje otkupljenje, znak je Tvoje nazočnosti. Križ na tornjevima naših crkava znak je Tvojega trajnoga boravljenja medju nama. Križ je u svim Tvojim crkvama, na svim predmetima bogoštovlja. Od najsvečanijih odijela do najjednostavnijega platna sve što dolazi u dodir sa Tijelom Gospodnjim, nosi znak otkupljenja.

Kada sam na svojoj Misi, kada promatram svećenikove pokrete vidim vrlo mnogo znakova križa: nad hostijom, nad kaležem, nad vodom, nad misnom knjigom, i nad samim svećenikom - službiteljem i nad svima vjernicima.

Nije moguće, da me Sveta Pričest preobrazi, ako je primam, a ne mislim na križ, ako se trajno ustručavam, da primim križ i da ga nosim.

M o l i t v a: Gospodine, pomozi mi, da svaki križ svoga života nosim k oltaru

III

ISUS pada prvi put pod križem

Kod ovoga prvoga pada iznova oživljuje bol bičevanja u Njegovu satrvenom Tijelu. Ali najveću bol osjeća u svojoj duši.

Vidi, da je sam. Da su ga Njegovi prijatelji ostavili, to osjeća sada još teže nego u sudnici. Povjerio im je tajne blaženstva, poklonio im je svoje najsrdačnije prijateljstvo, a oni su ga kukavno ostavili!

Zar nisi, Gospodine, mislio i na sve one, koji će Te u tijeku vjekova do konca vremena uvijek iznova ostavljati na cjedilu? Toliko si svojih darova potrošio na njih: milost krštenja, stalno i redovno oproštenje grijeha, prvi dodir duše s Tvojom euharistijskom nazočnošću, svečanu zavjeru vjernosti... A onda, korak po korak, eto nevjere naših mladenačkih godina! Posjet svete Mise sve rjedji, onda još samo na velike blagdane, a onda uopće više ne. Zaboravljamo, da bez Tebe ne možemo živjeti!

Možda mislim, da pripadam k revnima. Da li mi je do moga sudjelovanja kod svete Mise stalo više, nego do svega drugoga? I onda koliko vrijedi ta moja nazočnost pod Misom? Na Golgoti sigurno ne bih bio ravnodušan!

M o l i t v a: Gospodine, umnoži moju vjeru u Tvoju Žrtvu! Obnovi našu revnost!

IV

ISUS susreće svoju Svetu Majku

Marija je morala biti nazočna. Kad je privoljela na Utjelovljenje, prihvatila je i čitavo Otkupljenje. Jednim jedinim pogledom obnovila je svoj Fiat, i bit će nazočna do podno Križa, Djevica i Suotkupiteljica.

Do konca svijeta i Ona će biti nazočna, gdje je nazočan Krist. Znamo, da je u Kani bila nazočna, možemo uzeti, da je bila kod Posljednje Večere nazočna: tako je isto nazočna i kod svake euharistijske slave, kod svih oltara, na kojima se obnavlja Žrtva Njezina Sina. Kod Konfiteora u svetoj Misi ispovjedam svoje grijehe najprije Bogu a onda Njoj. Kod Kreda ispovjedam Njezino Božansko Materinstvo. Njezino posredovanje prati našu Žrtvu, koju prinosimo Presvetome Trojstvu. Njoj se obraćam u molitvi za jedinstvo Crkve na zemlji s Crkvom na nebu. Prije Pričesti molim Nju, da me oslobodi od svih zala. Ona je posvuda tamo, gdje je On, komu se molim: "Zdravo, Tijelo porodjeno, ko plod tijela Djevinog!"

M o l i t v a: Djevice Euharistije, vodi nas k svojemu Sinu!

V

Simon Cirenjanin pomaže ISUSU nositi križ

Ti si Gospodar svojih patnja. Ti bi bio mogao i svoj križ nositi sam. Ali Ti si htio primiti Simonovu pomoć, jer je Simon trebao Tvoju pomoć! Čudo božanske ljubavi, koja čovjeka moli za pomoć, da mu može pomoći!

Simon je kroz čitav svoj kasniji život bio obilježen službom, koju Ti je iskazao.

Još čujemo Tvoj zov: "Tražio sam tješitelja, ali ih ne nadjoh!" Pred Tvojim svetohraništem mogu biti Tvoj Simon Cirenjanin. I odviše su rijetke duše, koje znaju s Tobom bdjeti!

A ipak, u divnoj izmjeni, opet upravo Ti tješiš svoje tješitelje!

M o l i t v a: Gospodine, učini me Svojim pravim klanjaocem!

VI

Veronika pruža ISUSU rubac

Prebolno Lice čudom utisnuto u platno bit će za Veroniku kroz sav život najdragocjenije blago.

Mi smo već često žalili, što nemamo slike Spasiteljeve, ili film, koji bi nam predočio Njegov zemaljski život, prije svega Njegovu Muku.

Ali mi imamo nešto mnogo bolje: Euharistija je "Uspomena Gospodnje smrti". Mnogo bolji nego slika, mnogo bolji nego film jest ovaj spomen: živi Kruh! Još više: To je Kruh, koji daje život. Ni najljepša slika, pa ni Veroničin rubac, ne bi nam mogli dati života.

Do konca svoga života Veronika je u toj slici nalazila smisao svoga života.

A mi kršćani? Činimo li mi Euharistiju uistinu središtem i smislom svoga života?

M o l i t v a: O ISUSE, u Euharistiji, učvrsti u nama uspomenu na Tvoju bolnu Ljubav punu patnje!

VII

ISUS pada drugi put pod križem

Tijelo ISUSOVO bijaše nekad snažno i lijepo. Kao Gospodar prirode vladao je nad burom i hodao nad vodama mora.

Sada ga pritište jedna greda. Moraju mu pomoći da se opet podigne. Od ljudi oko Njega neki osjećaju sućut, ali mnogi su ravnodušni prema zločincu, kojega vode na stratište.

Tvoje euharistijsko Tijelo prividja se kao još nemoćnije. Uzimaju ga iz svetohraništa: nose ga kud hoće. Nijedan Tvoj osjećaj nije vidljiv. Ali Ti ne ćeš ništa drugo nego da nam se daruješ, kako bi nas preobrazio u Sebe.

Koliki stoje oko Tvoga oltara, koji su ravnodušni prema Tvojoj drami, koja se na oltaru izvršuje! Tamo se svaki dan obnavlja Tvoja Muka, a toliki od Tvojih "vjernika" ne mare s Tobom biti u Misi. Prvi su kršćani to bolje shvatili: nikada nisu pribivali Svetoj Misi, a da se ne bi pričestili!

M o l i t v a: O Gospodine, radi svojega drugoga pada, oprosti nam svu našu ravnodušnost!

VIII

ISUS govori jeruzalemskim ženama

Unatoč svojoj obnemoglosti i krajnjoj slabosti ISUS pobožnim ženama, koje su došle, da Ga tješe, otvoreno kaže: neka ne budu suho drvo, kojim više ne struji sok, nego neka sačuvaju život, što ga je On svojim dolaskom donio svijetu.

Time što su došle Kristu da Ga tješe, došle su, da sudjeluju u Njegovu životu. I to će djelo u taj čas utisnuti pečat svemu njihovu kasnijemu životu.

U Svetoj Misi moram i ja nešto učiniti da se približim Bogu. Eto: kap vode, koja se na Prikazanje uliva u kalež, znači mene i moj život, koji se sjedinjuje s Njegovim. To je moj udio u Njegovoj Žrtvi.

Ne ću da budem suho drvo, koje zaslužuje vječnu vatru. Da bi život ostao u meni, da bi sok u meni strujao, moram ostati sjedinjen s Njim, koji je samoga Sebe nazvao čokotom i pravim Životom.

M o l i t v a: O ISUSE u Euharistiji, Božanski čokote, čija sam loza, drži me u sjedinjenju s Tobom!

IX

ISUS pada treći put pod križem

Treći je pad najbolniji. Toliko grijeha teretilo je Tvoj križ. Medju njima i sva zločinstva protiv Tvoje Presvete Euharistije.

Ti si, Gospodine, mislio na sve one, koji će ovaj Sakramenat primati u stanju teškoga grijeha, koji će nedostojno blagovati Tvoje Presveto Tijelo i time jesti sebi osudu... Mislio si na one, za koje će svaka Pričest biti uzrok novome padu.

Ali Ti si mislio i na one druge, koji su doduše u Tvojoj milosti, ali za koje to njihovo primanje Svete Pričesti ostaje ipak bez ikakva ploda. To su oni, koji misle, da se život može podijeliti na pretince: jedan za Boga, jedan za posao, jedan za obitelj ili za sebe. To su oni, koji doduše hoće da idu k euharistijskoj gozbi, ali otklanjaju križ!

M o l i t v a: Gospodine, pomozi mi po svojem trećem padu, da se uvijek s pravom pobožnošću pričešćujem!

X

ISUSA svlače

Kakve li pouke za mene: ISUSU otimaju haljine, skidaju Ga do gola!

Ako se čudim, što moje pričešćivanje ne donosi osobitoga ploda, kraj sve moje brige za pobožnost, valja da promislim: što za mene znači to, što ISUS pristaje, da Mu i haljine otmu?

Ako su mi pričesti neplodne, to je zato, što još nisam naučio oslobadjati se od svega što je suvišno. Često polazim k oltaru, a srce mi je puno, ne grijeha – oni su oprošteni – nego tolikog sakrivenog tereta, koji mi ne da, da se sasvim otkinem od zemlje i od grijeha...

Imam briga i skrbi, koje su bez sumnje opravdane. Ali ako im Bog nije središte, kako se On onda može svratiti u moju dušu, koja je previše zabavljena sama sa sobom, zaodjevena u haljine ljudske plitkosti i taštine.

Moram dakle odlučiti da skinem sa sebe haljinu svoje oholosti. Ponizna duša privlači Boga i sili Ga, da u njoj djeluje. Onda će moje pričesti biti plodne, onda ću moći s uspjehom reći: "Oslobodi me, Gospodine, po ovom presvetom Tijelu i Krvi od svih mojih grijeha i od svakoga zla!"

M o l i t v a: Dodji, Gospodine, i skini s moje duše haljinu oholosti!

XI

ISUSA raspinju na križ

Vidim kako krvnik prihvaća Tvoje ruke: te "svete i časne" ruke, koje su umnožile kruh i koje su iz kruha za tijelo učinile Kruh za duše!

Sada visiš tu, i Tvoja Krv teče preko križnoga drveta. Nazvao si se čokotom: sada si u tijesku.

Savršenom velikodušnošću prolivaš svoju Krv, od koje bi "i kap jedna mogla da spasi cio svijet" od grijeha!

Bez prestanka, sve do konca svijeta Ti ćeš i dalje prikazivati Svoju velikodušnu Žrtvu. Od polarnog leda do ekvatorskih šuma: svuda, gdje je svećenik, da podiže kalež spasenja k Ocu, teći će Krv Novoga Zavjeta!

Kako bih mogao ostati ravnodušan pred ovim kaležem, u kojemu je tako dragocjena Krv, koja je bila za mene prolivena?

M o l i t v a: Gospodine ISUSE, po svojoj prolivenoj Krvi operi moju dušu od svih njezinih mrlja!

XII

ISUS umire na križu

Evo Jaganjac Božji! Gle, u ovaj čas On skida grijeh sa svijeta i uzima ga na Sebe. Evo Ga na Njegovu žrtvenom oltaru!

Uzdignut medju nebom i zemljom,kao Sveta Hostija,koju nam svećenik pokazuje kod svete Žrtve.

Znam,da je dioba Tvojega Tijela i Tvoje Krvi pod prilikama kod Mise samo simbolična. Ti si čitav nazočan pod prilikama Kruha,čitav pod prilikama Vina. Zašto me se ta tajna ne doima dublje,kada me vjera upozorava na tu stvarnu diobu?

To je sve za mene! Htio bih Ti uvijek iznova kazivati: "Gospodine,nisam dostojan!"

Ali Ti si htio sve sjediniti u jednoj i istoj stvarnosti: "Naš Kruh za časnom trpezom, na smrti cijena za naš dug... i plaća nam u carstvu Tvome."

Oče nebeski, dopusti, da pred Tvojim za nas umirućim Sinom ponovimo molitvu iz žrtvene Mise:

Z a j e d n i č k a m o l i t v a:

Primi milostivo, Oče sveti,svemogući, vječni Bože,ovu neoskvrnjenu Žrtvu,koju ja, nedostojni Tvoj sluga, prinosim Tebi,svomu živomu i pravomu Bogu za bezbrojne grijehe, uvrede i nemarnosti svoje. Prikazujem je za sve prisutne, kao i za sve kršćane, žive i mrtve. Daj, da meni i njima bude na spasenje u život vječni.

XIII

ISUSA snimaju s križa i polažu u MARIJINO krilo

Do ovoga časa mogao je,sam na vrhuncu svoje Muke, za Nju imati još koji pogled, koju riječ. Ali sada je svršeno! Ovo je čas, kada se sve lomi, čas, kada Majka mora ostaviti i ovo Tijelo, u kojemu duša više ne stanuje.

Za više nego za jednoga od njegovih učenika sve je to bilo uništenje jednoga lijepoga sna. Ali Marijina vjera ostala je nepokolebljiva.

Apostol, "čije su oči vidjele Riječ života, i čije su ga se ruke doticale", uzet će je k sebi. Učenik će opet naći svoga Učitelja, Majka svoga Sina. Do kraja svoga zemaljskog života Ona će ga moći susretati, ali On će se kao Hostija za spasenje svijeta pokazivati isto tako nepomičan kao kod snimanja s križa na Kalvariji. Euharistija ostaje i za Mariju "tajna vjere".

M o l i t v a: Naša Draga Gospo od Presvetoga Sakramenta, daj nam živu vjeru u svojega Sina u Hostiji!

XIV

ISUSA polažu u grob

Znamo, da će uskrsnuti. Drukčije ne može biti: On je sam rekao, da je On život!

Što činimo mi, koji smo pozvani na vječni život, da bi u nama rasla klica života,koju smo na krštenju primili? Za tu nam se svrhu nudi hrana: "Tko jede moje Tijelo, ima život vječni, i ja ću ga uskrsnuti u posljednji dan."

U himnu "Panis Angelicus" - "Andjeoski Kruh" liturgija moli, da bi nas Bog vodio onamo, gdje je naš cilj, k onome svijetlu, u kojem On prebiva. Molimo i mi Boga za milost, neka bi nas krijepio ovom putničkom hranom, kada nam dodje čas, da ostavimo ovu zemlju.

Što se bojimo smrti, kada pripadamo onima, nad kojima je kod primanja svete Pričesti toliko puta bila izgovorena riječ: "Tijelo Gospodina našega ISUSA KRISTA čuvalo dušu tvoju za život vječni!"

M o l i t v a: Gospodine ISUSE, Kruše života vječnoga, sačuvaj dušu našu za svoje nebo!

K R I Ž N I   P U T

IV.

P O K O R A

POKORA

Uvodna molitva

Gospodine, danas bih htio shvatiti dublji smisao Tvoje Muke.

Ono, čega radi si najviše trpio u svojoj Muci, nisu udarci krvnika, ni ruganje vojnika, ni mržnja mnoštva, koje si toliko ljubio. Sve je to samo vanjski znak one veće patnje, što Ti ju je zadavao grijeh svijeta.

I ja imam udjela u tom grijehu, i stoga imam udjela i u Tvojoj Muci.

Umjesto da me prepustiš mojim grijesima, kako sam zaslužio, Ti si mi dao sredstvo, da se oslobodim od grijeha, i potpuno i toliko puta, koliko god puta hoću. Ustanovio si za mene sakramenat oproštenja.

Ali ja se tako slabo služim ovim svetim sakramentom! Odviše mi je prešao u običaj! Nauči me, da u svijetlu Tvoje svete Muke ovaj sakramenat bolje razumijem i njime se bolje okoristim! Amen.

I

ISUSA osudjuju na smrt

Ovo je jedan sud: suci su licemjerni, puni mržnje i zlobe. Svim sredstvima hoće da unište optuženika. A Optuženik je sama Pravednost!

Drugi sud: optuženik je sama krivica. To sam ja, opterećen svojim grijesima. Ali suci su dobri. Ja sam pred njima kriv, ali oni mi ne zamjeravaju ništa. Ako samo i pomislim na to, da se obraćam njima: ... svemogućemu Bogu ... blaženoj Djevici MARIJI... svetome Mihajlu Arkandjelu ... svetomu Ivanu Krstitelju ... svetim apostolima Petru i Pavlu ... svima Svetima ... Kako da onda nemam pouzdanja?

Zar mi može biti teško priznati moj grijeh, kada pomislim na tako milosrdan sud, kojemu je stalo samo do toga da me spasi?

M o l i t v a: Ispovijedam se Bogu svemogućemu, blaženoj Mariji, vazda Djevici, blaženomu Mihajlu Arkandjelu, blaženomu Ivanu Krstitelju, svetim apostolima Petru i Pavlu i svima svetima, da sam vrlo mnogo sagriješio mišlju, riječju i djelom: moj grijeh, moj grijeh, moj preveliki grijeh!

II

ISUS prima na se križ

Kako teško pritište taj križ siromašno tijelo, klonulo od strašne tjeskobe i strašnoga bičevanja! Ali taj križ je težak prije svega radi tereta naših grijeha. Kako će biti mučno nositi ga do vrha Golgote!

Kad se približim ispovjedaonici, moja se duša raduje kad pomislim na skoro oproštenje. Ova je radost sasvim opravdana. Ali nije opravdana površnost i nestalnost, s kojom primam ovaj sakramenat. Ja nemam ni prave spoznaje o težini svojih grijeha, ni pravog osjećaja o njihovu teretu.

Nauči me, Gospodine, promatrati Tebe pod teretom križa. Onda ću shvatiti kako su teški moji grijesi, i moći ću se za njih pravo kajati.

M o l i t v a: Gospodine, daj, da uvijek osjećam teret svojih grijeha.

III

ISUS pada prvi put pod križem

Što se dogodilo, Gospodine? Ti ne možeš više dalje! Hvata Te omaglica... kao da Te zemlja priteže k sebi ... i Ti padaš. I kada se ponovno dižeš, Tvoje sile nisu više iste!

Nisam li i ja već osjetio tu omaglicu? Taj čar prvoga grijeha? Tu zemlju, to blato, što me priteže ... i ja padam! I kada se opet moram podići, kako se osjećam satrven i slab!

Poznam Tvoj križni put, i zato me Tvoj prvi pad ništa i ne dira ... Najposlije: nisi od prvoga pada poginuo!

Nisu li to moje misli kod tolikih grijeha, što ih zovemo "lakim grijesima"? Kažemo: "To je samo laki grijeh!" O Gospodine, i pljuvačka na Tvojem Licu nije bila smrtonosna, ali je ipak bila i te kakva bol! Nije tek veliko kamenje na Tvome putu prouzrokovalo Tvoj pad.

M o l i t v a: Gospodine, po svome prvom padu daj mi milost, da oplakujem i najmanje svoje grijehe.

IV

ISUS susreće svoju svetu Majku

Uvijek mi valja misliti na taj susret. Ali odviše rijetko mislim na to, da sam ja sam uzrok ovoj dvostrukoj boli. Da mi nismo sagriješili, sveta Majko, bio bi Tebi prištedjen ovaj susret!

Ti Djevice bez ljage, trpiš radi mojih grijeha! A ipak hoćeš, da Te zovemo "Utočište grješnika".

I zato ćeš biti tu, kada se bacam ničice, da priznam Tvojemu Sinu svoje grijehe i pogrješke. Ti ćeš u moju siromašnu grješnu dušu uliti zasluge, što ih je stekla Tvoja tako čista duša. Poslije odrješenja govorit će mi svećenik ovako: "Zasluge blažene Djevice Marije neka ti budu na otpuštenje grijeha i na umnoženje milosti i božanskoga života!"

M o l i t v a: Djevice Žalosnoga susreta, budi nazočna kod mojega odrješenja!

V

Simon Cirenjanin pomaže ISUSU nositi križ

Ovoga čovjeka, koji se vraća od posla i koji se žuri kući, sile, da pomaže ISUSU. Da li se protivio, da li je pokušao da se brani? Da uskrati pomoć? Da je to učinio, bio bi Gospodin ostao bez njegove pomoći. No prije svega on sam bio bi ostao bez Gospodina.

A to se meni dogadja svaki put, kad sagriješim. Svaki grijeh znači: Bogu se protiviti i Njemu nešto uskraćivati. Griješiti znači, Boga zapostaviti samome sebi. U korijenu je svaki grijeh sebičnost.

Griješiti znači uskratiti pomoć Kristu. Proigrati milost znači zapriječiti porast mističnoga tijela Kristova.

Duša, koja spasi sebe, spasava svijet. Duša, koju prožima Božja milost, pomaže Kristu, da zavlada svijetom.

M o l i t v a: Zapriječi, Gospodine, da nikada svojim grijesima ne budem zapreka širenju Tvoga kraljevstva.

VI

Veronika pruža ISUSU rubac

Možda nije bila jedina, koja je željela, da mu iskaže tu uslugu: možda ih je to htjelo učiniti i više nego ona jedna jedina iz mnoštva. Ali kakve je zapreke trebalo svladati, da se to izvrši: trebalo se probiti kroz tu svjetinu, koja se rugala, koja je ružila. Trebalo je imati hrabrosti: raditi drukčije nego ostali "svi drugi"...

Veronika je imala tu hrabrost. I za to je dobila Kristov lik.

Koliko protivnosti moramo mi svladati, da se pojavimo pred sudištem pokore! Da priznamo svoju bijedu, svoju krivnju, svoju odgovornost! Da pokleknemo pred čovjeka? Da prijedjemo preko ograde ljudskoga obzira!

Ali koliku nagradu dobivamo! U duši, u kojoj su crte Kristova lika bile zastrte, možda čak izbrisane, iznova se ukazuje njegov Lik!

M o l i t v a: Gospodine, daj nam hrabrosti, da ponovno možemo naći Tvoje prijateljstvo!

VII

ISUS pada drugi put pod križem

Kada sam razmišljao o Tvojem prvom padu, pokajao sam se za svoje lake grijehe. Drugi još bolniji, još teži pad sjeća me mojih teških grijeha, onih naših nedostataka, Gospodine, koji nam oduzimaju Tvoj život, pa nas od Tebe sasvim odbijaju...

Mislim prije svega na sve grijehe oholosti: na one grijehe, kojima se čovjek u svom životu misli popeti na samo prijestolje svoga Stvoritelja... Takav je bio grijeh prvih grješnika, naših praroditelja, koji su podlegli sotonskoj napasti: "Bit ćete kao Bog!"

Unatoč teškome padu opet se dižeš, Gospodine! I ja moram ići dalje na putu svojega spasenja. Možda si u onaj čas mislio na onu Tvoju divnu riječ: "Ustat ću i poći ću k svome Ocu!" Pomozi mi, da i ja tako reknem, kadgod smrtno padnem!

M o l i t v a: Gospodine, po svome drugome padu, uči me poniznosti!

VIII

ISUS govori jeruzalemskim ženama

Bez krzmanja pošle su prema Njemu. Taj na smrt osudjeni ISUS nije bio osobito privlačiv, ali njihova vjera u Njega bila je tako velika!

I od mene se traži čin vjere, kada hoću da ispovjedim svoje grijehe. Kleknem pred svećenika. Ali ovaj svećenik je čovjek, ima ljudskih slabosti. Možda mi nije simpatičan. Hoću li imati dovoljno vjere da u njemu gledam Krista?

ISUS odgovara ženama, koje su ga žalile: "Ne plačite nada mnom, nego u samima sebi gledajte uzrok mojih muka!"

Zar ova riječ ne vrijedi i za mene? Mi tako nerado ulazimo sami u sebe. Mi tako površno, bez ozbiljnoga ispitivanja idemo u ispovjedaonicu. Prije svega nismo kadri, jasno shvatiti: kolika je naša odgovornost u svakom našem zlom činu ili propustu.

M o l i t v a: Gospodine, umnoži nam vjeru, prosvijetli nam savjest!

IX

ISUS pada treći put pod križem

Tako je velik bio Tvoj umor, ISUSE, da nitko drugi na Tvome mjestu ne bi bio više mogao ići dalje, nego bi pod križem umro. Ali Ti si putem Tvojega otkupljenja išao do kraja.

Čim teret grješnikovih grijeha počne rasti, a duša počne dublje padati, onda je kršćanin u opasnosti, da samome sebi kaže: "Ne koristi ništa! Što se od mene traži, nemoguće je!" I onda ga njegov grijeh sasvim svlada...

U ovom trećem padu traži ISUS od nas, da se uvijek iznova dižemo i da se stalno i redovito utječemo sakramentu pokore. Ako idemo rijedje ili odlažemo za kasnije, priviknut ćemo se na grijeh!

Ali da nam se naša redovita i česta ispovijed ne izrodi u običaj, moramo stvoriti jasnu i razgovijetnu odluku. Potrebno je, da naše nastojanje nadzire svećenik, koji poznaje našu dušu i koji ju zna voditi. Tako ćemo stići - možda od jednoga pada do drugoga, ali uvijek ponovno se dižući - do kraja svoga životnoga puta.

M o l i t v a: O Gospodine, po svojem trećem padu, očuvaj me od toga, da se priviknem na grijeh!

X

ISUSA svlače

Ismjehivaju Te i surovo Ti se rugaju! U ovom času, Gospodine, naknadjuješ za sve grijehe nečistoće, za sve sablazni, koje napuniše i zablatiše naše ulice, koje se šepire na plakatima, u kinematografima, u ilustriranim novinama, u modi, u radiju, svuda...

Svojom golotinjom naknadjuješ za grijehe škrtosti i za sve druge opačine: zar nije svaki grijeh prekomjerno prianjanje uza sve, što nisi Ti?

Koliku si bol morao podnijeti, kada su Ti trgali s tijela odijelo, koje se prilijepilo uz one Tvoje rane?

I ja treba da znam bar nešto izdržati, da se oslobodim od svojih pogrješaka i zlih navika. Moram znati poniziti se i znati svoju dušu golu i oljuštenu donijeti pred svoga ispovjednika!

M o l i t v a: Gospodine, koji si radi mene bio do gola svučen, istrgni me iz mojega grijeha!

XI

ISUSA pribijaju na križ

Kod ove neopisive muke gledam iza mržnje krvnika mržnju čitavoga čovječanstva, vidim sva zločinstva i sve prekršaje protiv ljubavi, koji Te u ovaj čas razapinju na križ.

Kada čavao probada jedan od Tvojih udova, grči Ti se čitavo tijelo u mukama.

Ja sam ud Tvoga mističnoga tijela. Zato grijeh ne može ući u mene, a da ne naškodi Tvom čitavom tijelu.

Kadgod hotimice privolim na grijeh, obnavljam ovu muku, ovo probadanje Tvojih udova čavlom.

Gospodine, kadgod moje ruke počinjaju grijeh, kadgod moje noge skreću na put grijeha: daj da se sjetim Tvojih radi mene probodenih ruku i nogu! Prikuj me tako čvrsto uza sebe, kako si Ti bio čvrsto na križ pribijen!

M o l i t v a: Po svojim probodenim rukama i nogama utisni mi duboko u srce mržnju na svaki grijeh!

XII

ISUS umire na križu

U ovaj se čas dovršuje otkupljenje grješnoga svijeta. Čovjek sam po sebi je nesposoban da ostvari svoje otkupljenje i spasenje. Jedini Bog može naknaditi za uvredu nanesenu Bogu. Radi ovoga časa, Gospodine, došao si na ovaj svijet. Radi naših grijeha umireš sada na križu!

I Tvoja dobrota daje nam da imamo udjela u ovom otkupljenju, ali samo pod jednim neotklonjivim i bitnim uvjetom: da se iskreno kajemo za svoje grijehe.

Kako da to ne činimo, kada Tebe gledamo gdje tako umireš za nas! Ali kada u ispovjedaonici klečim pred Tvojim križem, onda je moje kajanje tako nedostatno! Zato ću bar sada u času Tvoje smrti izgovoriti žarki i iskreni čin pokajanja.

M o l i t v a: O moj Bože i Gospodine, griješio sam toliko i zaslužio pravednu kaznu...

XIII

ISUSA skidaju s križa i polažu u MARIJINO krilo

Ne usudjujem se gledati ovo iznakaženo tijelo. Ali MARIJA ga promatra puna boli i žalosti. U ovim ranama ona vidi znakove mojih grijeha.

Nije samo ISUS uzrok ove duboke žalosti u duši i u Srcu MARIJINU. Jer presveta Djevica promatra i mene, grješnika, s njegovim nedostatnim kajanjem, koji nije kadar podići se i boriti se protiv grijeha kako treba.

Primi, o MARIJO, radi svoje ljute boli, molitvu, koju Ti često tako mlako upravljam: "Pred Tobom stojim, ja grješnik, i uzdišem." K Tebi vapim da oslobodiš moju dušu! Utisni duboko u moje srce, one svete rane, što ih promatraš.

M o l i t v a: Spomeni se, o slatka Djevice MARIJO...

XIV

ISUSA polažu u grob

Polažu ga u grob,ali samo zato da živ iz njega izadje i da za uvijek u slavi kraljuje!

Svaka moja ispovijed može i mora za mene biti pravo uskrsnuće.

Ako sam uistinu iskreno raskajan i skrušen,moji će grijesi zauvijek iščeznuti kao da su zatvoreni u grob.Moja će se duša sasvim obnoviti.

Svećenik,kojemu sam priznao svoje grijehe,o njima će šutjeti sakramentalnom šutnjom, pa i pod smrtnu opasnost.

Obveza za čuvanje ispovjedne tajne,po kojoj su moji grijesi zazidani u grob, kojega nitko ne može otvoriti,dokaz je za veliku mudrost Kristove Crkve. Ali još više: ta je svećenikova sakramentalna šutnja samo odraz one tajanstvene šutnje samoga Boga,za kojega oprošteni grijeh više ne postoji,i za koji me On kao Sudac ništa ne će pitati! "Ako su grijesi vaši crveni poput grimiza", - govori Gospodin,- "ja ću ih oprati, da budu bijeli kao snijeg!"

M o l i t v a: Gospodine, zaboravi moje grijehe i vrati mojoj duši život!

K R I Ž N I   P U T

V.

P O S L J E D N J A   P O M A S T

POSLJEDNJA POMAST

Pripravna molitva

Klanjam Ti se, Gospodine, Bože živi, izvore života. Svojom smrću darovao si mojoj duši život. Svojom smrću htio si posvetiti moju smrt.

Po Tvome Križu, po kojemu nam je došlo toliko dobra, došao nam je i bolesnički sakramenat.

Ti si toliko ljubio bolesnike. Ti si ih sve ozdravio. Smijem zamisliti, da si još i putem na Golgotu susreo po kojeg bolesnika i da si ga ozdravio pokretom ruke ili jednim pogledom.

Dok razmišljam o Tvojoj Muci, htio bih bolje razumjeti ovaj bolesnički sakramenat, što si nam ga darovao za naše bolesno tijelo i za našu grješnu dušu.

Htio bih ujedno naučiti, kako da se pripravim na svoju vlastitu smrt.

I

ISUSA osudjuju na smrt

Ti si nas, Gospodine, mogao spasiti i na drugi način, a ne samo Svojom smrću. Najmanje djelo ljubavi bilo bi dosta, da otkupi čovječanstvo.

Ali Ti si htio uzeti na Sebe potpunu našu ljudsku narav i htio si biti našim bratom sve do smrti.

I ja sam na smrt osudjen. Ne znam ni mjesta, ni časa, ali sam siguran, da ću umrijeti.

U onome strašnom času, Ti si, Gospodine, bio sasvim sam. Ono malo prijatelja, što Ti je ostalo vjerno, jedva su se mogli Tebi približiti.

U času moga prelaza, kojega se bojim, bit će moj položaj sasvim različit od Tvojega. Ja sam kršten, ne ću biti sam, imat ću Tebe, svoga velikoga Prijatelja. Daj, da oni, koji onda budu uz mene, odmah povedu brigu za to, da primim Tvoj sakramenat; možda će mi udijeliti zdravlje, a s time i mogućnost, da Te još na toj zemlji ljubim. Svakako će mi pomoći, da lakše prodjem kroz tamna vrata!

M o l i t v a: O ISUSE, na smrt osudjeni, budi u času moje smrti uz mene!

II

ISUS prima na se križ

Gospodine,Ti si mogao izabrati bržu smrt, koja za Tvoju osjećajnu i nježnu ljudsku narav ne bi bila tako opora. Ali Ti si htio polaganu i bolnu smrt,da je možeš prinositi kap po kap. Htio si da se na nju pripraviš strašnom smrtnom tjeskobom,koju će nastaviti dugi lanac muka. Primio si smrt, kada si na se primio svoj Križ, ali si htio trpjeti i umrijeti svim svojim osjetilima.

Kakav će oblik i način smrti mene zapasti? To je Tvoja tajna,o moj Bože! Ali ja znam, da je opći zakon, da moram proći kroz patnju i trpnju i da do praga vječnosti moramo koji put nositi vrlo tegotan križ.

Koje će od mojih osjetila morati osobito trpjeti?Što mi je do toga:sva su moja osjetila griješila!Ali znam i to,da svako moje osjetilo može biti okrijepljeno bolesničkim pomazanjem.

U času smrti možda ne ću moći primiti s potpunom sviješću križ,koji mi šalješ.Stoga ću već danas kazati:Gospodine,svim srcem i iz ljubavi prema Tebi primam svaku smrt,sa svim patnjama,kako si mi je Ti odredio.

M o l i t v a: Gospodine,kako si Ti primio križ,onako primam ja smrt,koju ćeš mi poslati.

III

ISUS pada prvi put pod križem

Svaki li drugi podlegao ovome prvom padu. Gospodine, tako je velika bila Tvoja muka i Tvoja iscrpljenost. Ali Ti si Gospodar svojih muka i svojih patnja,Ti upravljaš njima. Ti ćeš umrijeti u onaj čas,što si ga Ti sam izabrao. Do kraja bit će Tvoja duša gospodar Tvoga tijela.

Mi nismo gospodari svojega tijela.Ali Ti imaš potpunu vlast nad njim. Zašto tako rijetko mislimo na to, da Tebe molimo za pomoć?

Kada se koji bolesnik pod križem svoje patnje ruši na zemlju,mislimo li onda na to, da ga Ti po svom sakramentu možeš opet podići? Sjećamo li se divnih riječi, koje se u obredu bolesničkoga sakramenta mole nad bolesnikom? "Molitva vjere donijet će bolesniku spasenje... Oslobodi svojega slugu od njegovih patnja i vrati mu zdravlje... Vrati ga sa žudjenim zdravljem svojoj svetoj Crkvi!"

Ali Tvoj sakramenat nije nikakav čarobnjački obred,nitko od Tebe ne može izmamiti čuda,ako ga Ti ne želiš učiniti.Tjelesni učinci sakramenta bolesničkog pomazanja pokazivali bi se češće,kad bi ga kršćani u pravo vrijeme primali.Zašto da ja svojima ne kažem već danas dok sam još potpuno zdrav,da želim primiti ovaj sakramenat,čim se ozbiljno razbolim, i da ne čekaju do zadnjega časa?

M o l i t v a: Gospodine,Ti si svoj Križ uzeo na Sebe: spasi i utješi sve, koji trpe!

IV

ISUS susreće svoju Svetu Majku

Kada je čula osudu, koja je njezinoga Sina osudila na smrt, htjela je ostati uza Nj što je moguće dulje. Zato je i stala uz put, kojim je imao proći. Je li u svojoj zadnjoj uri mogao imati veću utjehu?

MARIJA, Majka Kristova, jest i moja Majka. Ona će mi nježnije i s više ljubavi nego ikoja zemaljska majka olakšati strašni čas rastanka. Majka Božja tako je blago i spokojno preminula, da Crkva njezinu smrt naziva "usnućem".

Naše zemaljske majke nalaze u onaj bolni tren sve moguće dokaze najnježnije ljubavi, pa i za nezahvalnoga sina. Koliko više za takvoga, koji ih je uvijek ljubio! Marija će pomoći svoj svojoj djeci. Ali s koliko ljubavi nadvinut će se nad one, koji su svaki dan svojega života mislili na to, da Joj govore: "Sveta MARIJO, Majko Božja, moli za me u času smrti moje!

M o l i t v a: Sveta MARIJO, Majko Božja, moli za nas, grješnike, sada i u času smrti naše!

V

Šimon Cirenjanin pomaže ISUSU nositi križ

Potresna li prizora, kada Božji Sin, Spasitelj svijeta, hoće da Mu pomogne jedan od mnogih, što ih On u taj čas hoće da spasi svojom smrću!

Da je Šimon bio našao kakvu izliku, da ne mora pomoći ovome Osudjeniku, kako bi ga kasnije bila pekla savjest: bio bi morao sam sebi reći, da je uskratio svoju pomoć pri djelu otkupljenja svijeta!

Što je činio Šimon, mora biti primjer za svakoga kršćanina. Svaki je od nas dužan sudjelovati u otkupljenju, svaki je od nas odgovoran za druge ljude, osobito za one u svojoj okolini: za roditelje, za prijatelje, za susjede.

Ali koliki kršćani ne će da u onaj čas pomažu Gospodinu da dovrši svoje otkupiteljsko djelo u kojoj duši, koja se sprema da ostavi ovaj svijet. Pod izlikom, da se bolesnik ne bi prestrašio, skanjuju se pozvati svećenika, ili se i protive njegovu dolasku.

Dvoriti bolesnike lijepo je djelo ljubavi, ali koliko je ljepše djelo pribaviti im duhovnu pomoć. Stvorimo čvrstu odluku, da ne ćemo uskratiti Gospodinu ulaz u dušu, koja će uskoro stajati pred Njegovim sudom!

M o l i t v a: Gospodine ISUSE, daj mi hrabrosti da pomognem bolesnicima i samrtnicima!

VI

Veronika pruža ISUSU rubac

Ova pobožna žena,koja je htjela donijeti ISUSU zadnju utjehu,morala je zacijelo podnijeti mnoga ismjehivanja, ruganja i surovosti da dopre do lica Gospodnjega.Prije svega morala je svladati ljudski obzir,koji zaustavlja tolike na putu k Bogu.

Ako smo odgovorni za kojega bolesnika, kada se radi o tom da mu pribavimo utjehu i okrepu svetoga sakramenta koliko poteškoća treba svladati,protiv kolikih se predrasuda treba boriti,kolikim se prigovorima oduprijeti, dok se napokon Kristov Lik može približiti bolesniku!

Naći ćemo hrabrosti za to,kada znamo,kakvu pomoć mogu bolesniku donijeti divne molitve sv.Crkve.Znamo li uopće,za što moli svećenik,kada dodje k bolesniku? "Unišla,Gospodine ISUSE KRISTE,u ovu kuću s ulaskom tvoga neznatnog sluge vječna sreća,božanski napredak,vedro veselje,plodna ljubav i vječito zdravlje...Molimo i prosimo Gospodina našega ISUSA KRISTA, da obilno blagoslovi ovaj stan i sve,koji prebivaju u njemu... Odvratio od njih sve neprijateljske vlasti,izbavio ih od svakog straha i svake smetnje i udostojao se očuvati ih zdrave u ovom stanu."

Očima,koje su možda primile u sebe zlo i grijeh,donijet će sv.ulje oproštenje kada se opet otvore u vječnim stanovima,ne će ugledati krvavo i popljuvano obličje na Veronikinu velu, nego klanjanja dostojno Lice Kralja slave.

M o l i t v a: Pomozi mi,Gospodine,da svima,koji trpe,pokažem Tvoje Lice!

VII

ISUS pada drugi put pod križem

Gospodine, kada je Tvoje satrveno tijelo po drugi put palo na zemlju, osim tjelesne boli iznova si osjećao i strah, koji je Tvoju dušu pritisnuo na Maslinskoj gori u času Tvoje smrtne tjeskobe.

Našu bolesnu braću često hvata smrtni strah. Pa i na one, koji su provodili kršćanski život, mogu doći žestoke napasti na malodušnost i očajanje.To je čas kada im treba govoriti o dobroti Božjoj,kada im treba pokazati Raspelo i pred njima moliti divne molitve: "Svaki nasrtaj zlih duhova neka bude daleko od ovoga mjesta.Andjeli mira neka u njemu prebivaju... Pogledaj na službenika svojega,koji je obnemogao od bolesti svoga tijela,i okrijepi dušu, koju si stvorio."

Mi živimo u doba,kada se sve više osjeća nestašica svećenika. Zar onda ne bi bila dužnost kršćanskih prijatelja, roditelja, i susjeda, da ove molitve, koje izmučenim dušama mogu povratiti mir, poznaju i imaju u kući i mole ih?

M o l i t v a: Gospodine, nauči me, kako treba pomoći zastrašenim dušama, da nadju mir!

VIII

ISUS govori jeruzalemskim ženama

Opomena, koju ISUS daje ženama, bit će im kao oporuka, što su je pročitale s Njegovih božanskih usta. Gospodin, kojega one ljube, ide ususret svojoj slavi. Sada im ne preostaje ništa drugo, nego da tako živu, da jednoga dana mogu s Njime dijeliti i Njegovu slavu.

Mi plačemo nad našim bolesnicima, kada slutimo, da će nas uskoro ostaviti.

U taj čas treba da s njihovih usta posvećenih sakramentalnim pomazanjem pročitamo riječi, što ih je ISUS upravio jeruzalemskim ženama: "Ne plačite nada mnom! Ja sam stigao do svoga životnog cilja. Vaše je tugovanje nepotrebno. Za mene jedno je sada samo još važno: pouzdanje u Božje milosrdje! Mislite radije na sebe, vi, koji ste još na životnom putu. I za vas će doći taj čas. Kako ćete onda željeti da ste živjeli? Plačite nad sobom samima, dok još možete promijeniti svoj život."

M o l i t v a: Daj, Gospodine, da pomisao na smrt umnoži moju ljubav prema Tebi!

IX

ISUS pada treći put pod križem

Gospodine, Ti si gotovo na kraju puta. Nakon svoga posljednjeg pada dovršit ćeš svoju žrtvu. Skupljaš svu svoju snagu, da se digneš i da dovršiš svoje predanje, koje će spasiti svijet.

Kada za mene dodje čas, da prekoračim prag, za koji mi vjera kaže, da su to vrata do potpunoga svijetla, onda i ja želim svoj život i svoju smrt u potpunoj svijesti prinijeti kao žrtveni dar Tebi.

Mnogi misle, da je bolje umrijeti, a da se za to ne zna. Ali ja kao kršćanin hoću da vidim: kako mi se smrt približava i hoću da je primim kao prijatelja. Od nagle i nepripravne smrti, oslobodi me, Gospodine!

Daj onima, koji onda budu uz mene, toliko duha vjere, da dozovu Tvoga svećenika, dok još ima vremena. Pomozi mi onda po svom sakramentu, da uistinu prinesem svoju žrtvu.

M o l i t v a: Gospodine, daj mi milost, da umrem pri potpunoj svijesti!

X

ISUSA svlače

Uzeli su Ti sve, Gospodine, a ipak si beskrajno bogat! Ti si bogat po božanskim riječima, što si ih posijao i kojih će jeka ispuniti svijet do konca vjekova! Ti si bogat po tolikim dušama, što si ih utješio, posvetio, i spasio.

Potpuno ogoljenje bit će jednoga dana i moj udes. Morat ću sve ostaviti: i posjed, i privrženosti, i sve one taštine, koje sam cijenio više nego Tebe...

Što mi ostaje onda, kad se pojavim pred Tobom? Ništa nego ono dobro, što sam ga učinio, riječi mira i ljubavi, što sam ih posijao i duše, koje sam za Tebe predobio.

Kakva će me bol napuniti, ako preda Te stupim praznih ruku! A kakva radost, ako Ti mognem kazati: "Upotrebio sam darove, što si mi ih dao, zato da ih se lišim, kako bih dobio što više duša za Tebe!" Onda ćeš mi kazati: "Dodji! Bio sam gladan i ti si me nahranio, bio sam go i ti si me odjenuo. Ti si ogolio sebe, da pokriješ mene."

M o l i t v a: Gospodine, pomozi mi, da za čitavoga svoga života samo uz Tebe prianjam!

XI

ISUSA pribijaju na križ

Ne mogu promatrati ovoga užasnoga prizora, a da ne zadršćem. Ti si htio trpjeti, Gospodine, svim svojim osjetilima. Tvoje ruke i Tvoje noge probodene su čavlima; Tvoje oči vide samo surova lica Tvojih neprijatelja. Tvoje uši čuju udarce čekića i, što je još bolnije, kletve i proklinjanja, što ih prate. Ti udišeš gorki vonj prašine, znoja i krvi, i Tvoja su usta isušena strašnom žedjom.

Ti trpiš svim svojim osjetilima, koja su ipak činila samo dobro. Ja, koji sam griješio svim svojim osjetilima, iskusit ću na svakome od njih blagost Tvojega opraštanja. Na mojim očima, na mojim ušima, na mojim nosnicama, na mojim ustima, na mojim rukama i na mojim nogama sveto će ulje izbrisati moje grijehe. Neshvatljive li ljubavi ovoga Boga, koji zlo vraća dobrim!

Hoću li biti toliko lud, pa odbiti ovu ponudu? Toliko lakouman, i upravo zločinački okrutan, da onima, koje ljubim, stavljam zapreke, da prime ovo oproštenje?

M o l i t v a: Oprosti mi, Gospodine, po svim bolima svojim sve moje grijehe!

XII

ISUS umire na križu

Došao je čas, Gospodine, da ostaviš ovaj svijet i da odeš k svome Ocu. Mjera Tvojih boli neizmjerna je, ali jedna, čini sve, sve ih obuhvata.

Ti si vikao glasno: "Bože moj,Bože moj, zašto si me ostavio?" Zar taj osjećaj osamljenosti i krajnje zapuštenosti uoči smrti nije bio muka, koja je nadilazila sve tjelesne muke?

Mnogi samrtnici proživljaju taj bolni osjećaj, kada vide, kako su rodbina i prijatelji nemoćni i kako nisu kadri, da ih zadrže od odlaska s ovoga svijeta.

Ali Crkva ne će da trpe od te zapuštenosti. Ona ima divne molitve u svom obredniku. Pomoć čitavoga neba zazivlje na onoga, koji treba da ostavi ovaj svijet. Ona preporučuje polazak ove kršćanske duše Presvetome Trojstvu, svetoj Bogorodici Djevici MARIJI, svetome Josipu, dičnome zaručniku te iste Djevice, zborovima svetih Andjela, apostolima, mučenicima... Kakve li veličanstvene pratnje!

Zašto samo to biva, da umirući tako često, iz neznanja ili iz nemara, ostaju lišeni ove posljednje utjehe?

M o l i t v a: Tvoje čitavo nebo, o Gospodine, neka dodje u pomoć onima,koji na bolesničkom ležaju trpe!

XIII

ISUSA snimaju s križa i polažu u krilo Njegove Presvete Majke

Muka se svršila. A ovo je samo još to siromašno, mrtvo, krvlju omašteno tijelo. I da Ga u naručaj primi, MARIJA ga je pratila čitavim putem Njegove Muke. Još ovaj čas stajala je Prežalosna uspravno pod križem,spremna, da svoje mučeništvo snosi do kraja.

I za one, koje mi ljubimo, doći će čas, kada će u jednom posljednjem uzdahu iz njih otići sve, što je još ljudskoga života u njih bilo. I pred nama će onda ležati tvar bez života: duša, koja je toj tvari bila život,nije više tu.

Što možemo u tom času rastanka bolje činiti, nego pokojnika povjeriti MARIJI? Ovaj kršćanin drugi je Krist. Ako smo mu pribavili bolesnički sakramenat, koji ga je očistio od grijeha, prepoznat će Majka u njemu Svoga Sina.

Ona će primiti njegovu dušu, kako je primila tijelo ISUSOVO. Boljim ga rukama ne možemo povjeriti.

M o l i t v a: O MARIJO, primi sve duše, što Ti ih povjeravamo, pod svoje okrilje!

XIV

ISUSA polažu u grob

Ti hoćeš da do konca budeš podložan općemu zakonu i hoćeš da Te sahrane. Ali tako ćeš očitovati i svoju slavu i svoju moć.

Svete žene spremaju se, da Tvoje tijelo pomažu. Ali Ti ćeš uskrsnuti. Par dana pred Tvoju smrt Magdalena je izlila na Tebe svoju pomast imajući na umu Tvoj ukop!

Tijelo kršćanina, koji je primio Posljednje pomazanje raspast će se: moramo se dijeliti od njega! Ali i kada duša ostavi ovo tijelo, Crkva će s njim postupati s najvećom pažnjom: poškropit će ga svetom vodom i kadit će ga tamjanom, upravo kako čini sa svetačkim moćima. Zašto ove počasti za mrtvo tijelo, koje se već počinje raspadati?

Ovo raspadanje nije za uvijek! Pšenično zrno umire u zemlji, ali samo zato, da donese bogati rod!

Sjedinjeno s dušom, u kojoj stanuje Krist, pratit će kršćaninovo tijelo svoga Gospodina u slavu? Jer vjerujemo u uskrsnuloga Krista, vjerujemo i u uskrsnuće našega vlastitoga tijela.

M o l i t v a: Vjerujem u uskrsnuće tijela!

K R I Ž N I P U T

VI.

S V E Ć E N I Č K I R E D

SVEĆENIČKI RED

Uvodna molitva

Gospodine, klanjam Ti se danas kao vječnom Velikom Svećeniku. Tvoj put na Golgotu,o kojem ću razmatrati, jest uspinjanje na oltar svetoga Križa, na kojemu hoćeš da prikažeš svoju žrtvu za spasenje svijeta.

Hoću da ovaj križni put učinim molitvom za Tvoje svećenike.

Daj, da u svijetlu Tvoje Muke bolje shvatim Tvoje svećenike. Da shvatim, da su oni ljudi, koji medju nama žive, koji su nama slični, ali koji su ujedno i Tebi tako blizu, i tako slični, Gospodine. Mi ne znamo o njima mnogo i odviše malo cijenimo njihovu zadaću u svijetu. Ali bili oni poznati i slavni, ili neznani, neshvaćeni i prezreni, zar nisu upravo oni one tajanstvene karike onoga dugoga lanca, koji nas već skoro dvije tisuće godina s Tobom povezuje?

I

ISUSA osudjuju na smrt

"Pošto je ljubio svoje, ljubio ih je do kraja". Jest, iz ljubavi prema ljudima, svojoj braći, uzeo si na Sebe ovu sramotnu smrtnu osudu.

I zato, što ljude, braću svoju, ljubi, neki, koji bilo čovjek, jednoga dana osudjuje samoga sebe na to, da umre svemu, što drugima znači život.

Njegovo ga odijelo "dijeli" od svijeta. Kada ga prvi put stavlja na sebe, biskup,koji mu ga pruža, reže mu tonzuru u obliku križa govoreći mu: "Mrtav si svijetu, da bi živio za Krista!"

On zna, da će njegov život biti podno križa, da će čitav biti jedno jedino mrtvenje i umiranje. Ali on ga prima, on ga hoće, kao što si Ti primio i htio svoju smrt,Gospodine.

M o l i t v a: Gospodine, pomozi mi, da pravo shvatim svećenički poziv!

II

ISUS prima križ na svoja ramena

On prima križ na svoja ramena, i taj ga odmah pritiskuje svom težinom. To je čitav svijet, što ga On nosi, čitavo grješno i krivnjom opterećeno čovječanstvo!

Kada gledam svećenika na oltaru, s velikim izvezenim križem na misnom odijelu, da li tada pomišljam na to, koliko je sličan svome Gospodaru?

Kada se svećenik na Confiteor sagiba, tada to zacijelo čini pod teretom svojih vlastitih grijeha, ali i stoga, što je kao Krist opterećen teretom drugih duša. Pritište ga teret duša, koje su pune grijeha, pogrješaka, pune otpora protiv milosti Božje i protiv njegova križa.

U času redjenja traži biskup, da djakoni uzmu na se "teret" svećeništva.

Da sam na Golgoti mogao olakšati Gospodinu Njegov križ, bio bih to učinio žarkom ljubavlju. Zar ne mogu olakšati križ Njegova službenika, svećenika, time, da postanem bolji kršćanin?

M o l i t v a: Gospodine, daj nam više revnosti, da Tvojim svećenicima olakšamo križ.

III

ISUS pada prvi put pod križem

ISUS je htio imati udjela u svakoj našoj patnji, ali nije mogao imati udjela u našoj grješnosti. On hoće da bude naš Supatnik, ali On ne može biti naš Sukrivac. On je sasvim svet, sasvim savršen. Njegov prvi pad skrivili su naši grijesi.

A svećenik, koji nosi nas, nosi i svoj teret. On je čovjek, biće nesavršeno kao svaki od nas. Svećenički Red ne daje mu samim sobom već i svetost.

Ali upravo radi svoje slabosti svećenik nam je bliz. Znamo, da može razumjeti svu našu bijedu.

Ipak bismo ga voljeli vidjeti savršena. Jesmo li dosta uvidjavni, ako svećenik popusti u tako teškoj službi? Da li dosta često mislimo na to, da molimo za naše svećenike, za svetost naših svećenika? Učinimo to revno!

M o l i t v a: Gospodine, daj našim svećenicima veliku svetost!

IV

ISUS susreće svoju Svetu Majku

Majka promatra svoga Sina. Sjeća se dana, kad je na se preuzela sve patnje. Ali ona se ništa ne kaje, jer se radi o spasenju svijeta. Naprotiv, ona obnavlja svoju spremnost na patnju. Unatoč svojoj velikoj žalosti radi ISUSOVE Muke ona ne čini ništa, da bi odvratila svoga Sina od Njegova puta.

Presveta Djevica MARIJO, Majko Otkupitelјeva, Ti si Majka svećenika. Majka onih,koji su nam poslani za spasenje. Za njih Te molimo.

Ali molimo Te i za kršćanske majke, da bi bile tako velikodušne kao što si bila Ti. Neka se ne ustručavaju pokloniti svoju djecu Bogu. Svijet je tako nesretan, jer više ne poznaje Tvojega Sina. A ne poznaju Ga, jer nema svećenika. Ipak Bog još uvijek zove ljude u svoju službu. Ali zar nema i previše onih majki, koje guše taj poziv u srcu svojega djeteta?

M o l i t v a: Bože moj, daj kršćanskim majkama spremnost, da daruju svoje sinove Bogu!

V

Simon Cirenjanin pomaže ISUSU nositi križ!

ISUSU nije bila potrebna ova ljudska pomoć. Dovoljno je dokazao svoju moć nad prirodnim silama. Ali On s nama dijeli našu slabost upravo do kraja. Dijeli je toliko, da je čak upućen na našu pomoć.

Kakvo je olakšanje ISUS primio od Simona! Kakvu okrepu, ako je Simon pomoć svojih ruku možda dopunio samilosnim pogledom, znakom odanosti!

Tvojim svećenicima, Gospodine, križ je katkada odviše težak! Mi bismo im tako lako mogli biti Simon Cirenjanin. Trebali bismo u njima gledati ne samo "službenike bogoštovlja", nego uistinu "nosioce spasenja". A djelo spasenja je teško!

Trebali bismo im pomoći! Najmanjim djelom ljubavi tješimo patnika Krista. Moramo im pomoći, pokazujući razumijevanje za njih i nudeći im apostolat svoje suradnje!

M o l i t v a: Gospodine, htio bih Ti pomoći u osobi Tvojih svećenika!

VI

Veronika pruža ISUSU rubac

Kako duboku vjeru morala je imati ta žena, da u Licu iznakaženu od ćušaka, od znoja i uličnog blata prepozna Sina Božjega, Kralja slave! Tu nije bilo ljepote, da probudi našu ljubav, ljupkosti, da privuče naš pogled.

I ja trebam duboku vjeru, da otkrijem Božje Lice u svakom Njegovu službeniku. Svi imaju svoje ljudske slabosti i pogrješke! Jer premda je ovo lice iznakaženo i izobličeno, ipak vjerujem, da je uvijek Krist onaj, koji krsti, Krist je onaj, koji oprašta grijehe, Krist je onaj, koji prinosi žrtvu.

Jer je znala, da je ovaj na smrt Osudjeni bio Bog, probila se Veronika kroz mnoštvo. Od toga je nije moglo odvratiti nikakvo ismjehivanje ili kritika.

A zar se ja, nažalost, ne dam koji put bilo ismjehivanjem ili kritiziranjem odvratiti od toga da svećenika poduprem u Njegovu poslu?

M o l i t v a: **Gospodine, pokaži mi u svakom Tvom svećeniku Tvoje lice unatoč njegovim ljudskim pogrješkama!**

VII

ISUS pada drugi put pod križem

Iscrpljenost je porasla. Jedan jedini kamen dosta je, da se o nj spotakne i da padne. Ja, ja sam taj kamen položio na Njegov put: mojim grijehom, mojim nemarom. Potreban bi bio tek mali napor, da ga podignem. A ja nisam to učinio...

Kada gledam, kako Tvoje Tijelo podliježe, Gospodine, mislim na Tvoje svećenike, koji ispunjujući svoje zvanje iscrpljuju svoju snagu. Ima ih premalo i moraju raditi preko svojih sila. Najmanji kamen dostaje, kao kod Tebe, Gospodine, da ih sruši i da njihov apostolat učini još težim.

Nisam li ja onaj, koji im stavljam na put zapreku, koja ih ruši? Nije li to grijeh propusta, ako uskratim bilo koje djelo, za koje me svećenik moli? Nije li sebičnost, koja me vodi, da se u se zatvorim i učahurim, kada me mole da suradjujem u župi? I zar me ne priječi hotimična sljepoća, da ne vidim takve poslove, za koje se ne usudjuju da me zamole, a koje bih tako lako mogao vršiti? I nije li bezobzirnost, ako dragocjeno vrijeme jednog svećeničkog života ukradem za volju svojih hirova?

M o l i t v a: **Daj, Gospodine, da pomažem Tvojim svećenicima, da bi Ti bolje mogli služiti!**

VIII

ISUS govori jeruzalemskim ženama

"Ne plačite nada mnom!" govori ISUS ženama, nego plačite radi svih onih, koji su uzrok mojoj Muci, plačite radi vas samih i radi onih, za koje ste odgovorne.

Mi nismo neposredno čuli glas ISUSOV kao jeruzalemske žene. Ali On govori i nama. Nemamo pravo, ako u svećeniku gledamo samo upravitelja koje župe, a premalo onoga, koji poučava ljude i navješćuje riječ Božju.

Na dan našega krštenja otvorio nam je uši da mognemo čuti istinu. Njegova nam je služba navješćuje. Samo istina će nas osloboditi od svih naših zala. I svećenik nam kaže: "Ne treba da imate smilovanja samnom, jer me moje zvanje vodi k Bogu. Plačite nad svojim srcem, koje se tako često od Njega udaljuje. I bdijte nad svima onima, koji su vam povjereni, jer ćete jednoga dana morati polagati za njih račun."

M o l i t v a: Gospodine, otvori nam uši, da čujemo Tvoj glas.

IX

ISUS pada treći put pod križem

Potrebna je sva Njegova snaga i sva Njegova ljubav, da ne izgubi hrabrosti pred putem, koji još leži pred Njim, da ne umre pod teretom, nego da se do kraja uspne da dopre do cilja.

I svećenika može u njegovu životu stići taj treći, strašni pad: malodušnost u njegovu apostolskom radu. U ravnodušnoj ili neprijateljskoj okolini može se osjećati vrlo osamljen, može mu se služba za naše spasenje ukazati preteškom, tako, te mu dodje napast, neka ne nastavlja svoga puta, pa neka zahiri njegov svećenički život.

Kada bi našao bar jednu dušu, koja bi iskreno željela postići savršenstvo, da Boga bolje upozna i ljubi, tada bi našao snage uvijek iznova počinjati i poći dalje unatoč mučnoga i oporog puta.

M o l i t v a: Gospodine ISUSE, čuvaj sve svoje svećenike od malodušnosti.

X

ISUSA svlače

Kako bolno i sramotno moralo je biti za Gospodina to poniženje pred mnoštvom! Tjelesne su boli za Njega bez sumnje bile manje mučne od mržnje onih, koji su ga opkolili, a mržnja manje zlo od proste šale.

Medju onima, koji su Ga grubo ismjehivali, koji su pokazivali prstom na Njega, proroka i čudotvorca, bilo je sigurno i takvih, koji su primili bilo kakvo dobročinstvo Njegove dobrostivosti. Bolesnika, koje je On ozdravljao, ljudi, koje je On tješio, i rasvjetljivao svojim riječima. A ipak, ti Ga kukavci nisu branili, nego su Mu se još rugali zajedno s drugima!

U današnjem svijetu svećenik je svakome na oku. Kako živi drukčije nego ostali ljudi, svraća na sebe pažnju. Ali koliko je tu kritike i ismjehivanja! I koliko ih ima medju tim kriticima i rugaocima, koji su primili njegovu svećeničku pomoć! Koji su čuli njegovu riječ, i kojima je preko njega došao Bog! Koliko je tih izliječenih, probudjenih, preporodjenih duša, ipak postupalo "kao i drugi"!

Kakvo je moje držanje? Jesam li ja sklon na kritiku i ruganje? Radujem li se potajno, kada čujem, da drugi tako govore? Ili kukavički šutim, jer nemam hrabrosti, da branim nepravedno napadnute?

M o l i t v a: Gospodine, Svojim bolnim poniženjem zadovoljio si za kukavičko držanje prema Tvojim svećenicima!

XI

ISUSA pribijaju na križ

Nije bilo dosta, da su Mu uzeli Njegove haljine, sada se mora odreći i slobode svojih kretnja i pustiti, da Ga prikuju na križ. On to dopušta velikodušno. Ovim potpunim predanjem iskazuje poslušnost prema Svome nebeskome Ocu.

Da smo mi bili nazočni, bili bismo željeli da skinemo ISUSA s križa. On to ne bi dopustio, jer je morao ispuniti volju Božju. On bi nas bio samo poticao, da ne izgubimo svojom krivnjom plodove Njegove Muke.

Služba svećenikova jest ujedno njegov križ. Za ovu službu žrtvovao je svoju slobodu. Zapovijed njegovih predpostavljenih, koji mu odredjuju ovaj ili onaj oblik apostolata, jesu za njega volja Božja. Zato se daje šuteći vezati. Ne dopušta nam, da ga oslobodimo, niti da ga žalimo. Tek nas moli, da ne omalovažimo premnogih dobara spasenja, što nam ih on nosi i za koja on žrtvuje svoju slobodu i svoj život.

M o l i t v a: O ISUSE, koji si na Svoj križ prikovan, pozdravljam Te u svakom svećeniku, koji je vezan svojom službom.

XII

ISUS umire na križu

Ovo je čas posljednje žrtve. Više nego ikada sada si Veliki Svećenik, o Gospodine.

Tvoj križ, koji je tako malen, čini mi se neizmjerno velik. Duboko je stjeran u zemlju, a njegov se vrh dotiče neba. Danas hoću da razmotrim samo ovo: Ti si Onaj, koji vežeš zemlju uz nebo. Veliki Svećenik, "Pontifex", koji gradi most među grješnim čovječanstvom i Bogom, Ocem. Sa Svoga križa predstavljaš Bogu grješno čovječanstvo, pokazuješ mu ga oprano u Tvojoj Krvi. Ti činiš da na ovoga bijednoga čovjeka sidje Božji mir. Ti si Posrednik, Ti si naš Zagovornik.

Ti umireš, o ISUSE, ali Ti si vazda živo nazočan, da nas pred Ocem zagovaraš. Tvoji svećenici nemaju na zemlji drugoga razloga opstanku nego što nastavljaju Tvoju ulogu Posrednika.

To je njihovo zvanje u svijetu. Okolnosti im mogu nametnuti različite krugove djelovanja. Ali bio kakav mu drago njihov zadatak, sve stoji u njihovu posredništvu, koje je bilo i Tvoje poslanje: da daruješ ljudima Boga, a Bogu ljude!

M o l i t v a: ISUSE, koji nam daruješ Oca, prikazuj nas Ocu po Svojim svećenicima!

XIII

ISUSA Skidaju s križa i polažu u MARIJINO krilo

Zar oni, koji su u Tebe vjerovali, nemaju pravo da izgube hrabrost gledajući ovo siromašno mrtvo tijelo? Zar tako izgleda ispunjenje Tvoga obećanja: sažaljenja vrijedno propadanje svega našega očekivanja?

Ali gle, MARIJA nije sama. Apostol je uz Nju. A po njemu će se nastaviti Kristovo svećeništvo. Jer mu je bilo rečeno: "Što sam ja činio, činite i vi na moju uspomenu. I bit ću s vama do konca svijeta."

Od toga dana predavat će se riječ od pokoljenja do pokoljenja. Ima ih mnogo, koji misle, da bi mogli ubiti Krista. I danas ih ima, koji navještaju Njegovo konačno uništenje, koji Njegove vjernike zatvaraju i progone. Ali posvuda i do konca svijeta i u najgorim tamnicama, u najpokvarenijoj okolini, bit će Krist nazočan, gdje se nalazi bar jedan, pa gdje bilo, koji ima vlast ponoviti što je naš Gospodin činio i govorio.

M o l i t v a: Gospodine, umnoži našu vjeru u Tvoje vječno svećeništvo!

XIV

ISUSA polažu u grob

Kod ove posljednje postaje mojega križnoga puta, Gospodine, morao bih misliti samo na Tvoju slavu. To je želja Crkve.

Ali ja sam razmišljao o Tvome svećeništvu. Pošto je Tvoja smrt primjer za smrt kršćanina, hoću da sada mislim na smrt svećenikovu.

Bez sumnje i on sa strahom gleda dolazak smrti. On je čovjek upravo kao i mi, a i Ti si drhtao pred smrću. Što svećenika prije svega straši, je njegova velika odgovornost. Ti si mu povjerio toliko duša da ih spasi. Što je od njih učinio?

Neka se ne boji! Te će ga brojne duše pratiti i dopratiti na sud. Sve napore svojega apostolata pokazat će Gospodinu u sjajnom svijetlu svojih rana. Onda će se njegove patnje promijeniti u radost, jer će čuti, kako mu kaže njegov Gospodar: "Dobri i vjerni slugo, udji u veselje svoga Gospodara!"

M o l i t v a: Gospodine, primi u svoje kraljevstvo sve, koji su nas k Tebi vodili.

KRIŽNI PUT

VII.

ŽENIDBA

ŽENIDBA

Uvodna molitva

Klanjam Ti se, Bože moj, Gospodaru života. Hoću da razmišljam o krajnjem činu Tvojega zemaljskoga života, u kojemu si nam dao najveći dokaz ljubavi.

Ti hoćeš da umreš za sve ljude. Ti hoćeš da napučiš svoje nebo "neizmjernim brojem, kojega nitko ne može izbrojiti". Da se ta želja ostvari, poklonio si ljudima, braći svojoj, veliki sakramenat ženidbe.

O, kako se malo i kako se naopako zna, kakva ima biti ljudska ljubav! U Svetoj Misi za mladence kaže nam se, da ona treba da bude slična onoj ljubavi kojom si Ti ljubio svoju Crkvu, i koja je Tebe poticala da za nju predaš svoj život.

Pouči nas, da je bitni znak Tvoje ljubavi - i svake ljubavi - križ.

I

ISUSA osudjuju na smrt

Spasiteljev život kreće novim pravcem. "Velika pustolovina" počinje. Ne samo da on tu smrtnu osudu prima, On je što više želi, jer zna, da će nam po njoj doći spasenje.

Kada koji kršćanin promijeni svoj život, kada se baci u "veliku pustolovinu", kako su bračnu ljubav koji puta nazvali, on onda isto tako prima neku vrstu smrtne osude, smrtnu osudu svojega egoizma, svoje sebičnosti.

Ni radio, ni štampa, niti ikoji šlager ne poučavaju nas o toj istini: Od toga časa, kada svoj život povezujemo s drugim bićem, ne možemo više živjeti sami za sebe, ako uistinu hoćemo ljubiti. Ali ta spoznaja nije nimalo strašna, ako sebičnost umre, onda je to najsigurnije jamstvo za sreću.

M o l i t v a: Gospodine, daj kršćanskim bračnim drugovima, da nauče zaboraviti sebe za ljubav drugoga!

II

ISUS prima križ na svoja ramena

I kršćanski bračni drugovi opterećeni su križem. Križ zauzima kod njih prvo mjesto. Znak našega spasenja ne visi samo na zidovima njihova doma, nego se javlja i u mnogim prilikama bračnoga i obiteljskoga života.

Osnovati obitelj po volji Božjoj znači na sebe primiti križ. Sigurno je, da bračne drugove čekaju velike radosti. Bog tako hoće da im olakša tvrdu i tešku zadaću. Ali je sigurno i to, da ništa ne će biti bez križa, i u stanovitim, osobito bolnim časovima, i u jednoličnom svakdanjem životu.

Ne zaboravimo: nad združenim rukama zaručnika i nad njihovim prstenovima bio je učinjen znak križa: svojom ženidbenom privolom oni su primili i križ.

M o l i t v a: Gospodine, ISUSE, daj da bračni drugovi sjedinjeni s Tobom, prime na sebe i križ svoje bračne zajednice.

III

ISUS pada prvi put pod križem

Ovaj pad na križnom putu ne će ostati jedini. Ali ovaj prvi pad javio se tako iznenada, tako neočekivano, i upravo to učinilo ga je osobito bolnim.

Kako su okrutna prva razočaranja na putu novoga života, što smo ga tako radosno započeli! U oduševljenju mladosti držali smo svoju ljubav dovoljno jakom, da prebrodi i svlada sve zapreke.

A i onda su došli prvi sukobi i sudari prouzročeni različitim značajevima, medjusobnim nerazumijevanjem, pa napetošću i zategnutošću... Bolna li iznenadjenja!

Što da činimo? Je li dosta "pomiriti se sa stvarnošću, pa odsada biti nesretan? Ili možda, ne daj Bože, tražiti novoga druga, pa s njim iznova počinjati? Smetnje će se uvijek javljati i sami ih nismo kadri ukloniti.

Ali evo Krista! Ako smo Njega primili u našu zajednicu, ON će nam dati snagu za novi početak. Poteškoće, što ih susrećemo, služit će nam onda samo za to, da našu ljubav učine još čvršćom i trajnijom!

M o l i t v a: Gospodine, radi Tvojega prvoga pada, pomozi nam, da svoj životni put uvijek iznova započinjemo!

IV

ISUS susreće svoju svetu Majku

Nisu se susreli samo u tom času. MARIJA je pratila Gospodina na Njegovu čitavom putu. Zar to nije bilo samo po sebi razumljivo? Svuda, gdje je Sin, tamo je i Majka.

Ako hoćemo da Krist živi u našoj kući, moramo primiti i Majku Božju. Ona je bila Čuvarica nazaretske kuće. Ona će čuvati i naš dom, jer Ona je uzor svima suprugama, svima majkama.

Ali na ovoj postaji vidimo prije svega Žalosnu Majku, koja je toliko trpjela za svoga Sina. Trpljenje je udes i sudbina svih majki, a najviše trpe radi svoje djece. Tko bi mogao bolje ove boli suosjećati, tko bi mogao bolje pomoći nego MARIJA?

M o l i t v a: Žalosna Majko, budi kod nas u našem domu, i pomozi nam nositi naše brige!

V

Simon Cirenjanin pomaže ISUSU nositi križ

S ovim Osudjenikom Simon je sada povezan po križu. S Njim će ga nositi do kraja puta i do kraja svoga života. Ništa ga nikada više ne će moći odijeliti od Krista.

Dolazi li bolest u kuću i napadne jednoga supruga, običaj je da mu pomaže drugi. To je nužna posljedica zajedničkog uzajamnog obećanja: kako smo jedno u sreći, tako moramo biti i u nesreći.

Ali koliko bismo imali više snage, kad bismo u supružniku, koji trpi, gledali Krista, kojemu pomažemo! Onda ne bismo nastojali ublažiti samo tjelesne boli, nego prije svega nutarnje tjeskobe. Često nam je teško da ih pogodimo, a katkada smo prema njima tako nespretni.

I usred patnje mogao bi brak biti sretan, kad bi jedno drugome htjeli biti Simon Cirenjanin.

M o l i t v a: Gospodine, pouči nas, da nadjemo Tebe, u onima, koji trpe!

VI

Veronika pruža ISUSU rubac

Kod proroka Izaije čitamo, da ISUS u muci ne će više imati ni obličja ni ljepote. Ali Veronika je ipak mogla u Njemu prepoznati svojega Gospodina i Učitelja.

Kako je dragocjena ta pouka za kršćanske supruge! Jedna od kušnja zajedničkoga života jest: otupljelost navike. U oduševljenju mlade ljubavi, nikakva se pogrješka ne vidi na drugu, uz kojega se vežemo za čitav život. Ali godine prolaze. Javljaju se pogrješke i nedostaci, pa se čini, da se više ne može ljubiti. Brak će se izroditi u težak teret.

Kako bi se sve promijenilo, kada bi se pokušalo, kroz nesavladive ljudske pogrješke gledati sliku Kristovu! Nesavršenu sliku, zastrtu, koji puta i iznakaženu, tako da se treba naprezati, da Ga u njoj otkrijemo. Ali ipak to je kršteni kršćanin, koji tu kraj mene živi, duša, do koje je Bogu stalo.

I zar nije upravo to onaj drug, koji je mojoj duši saopćio sakramenat ženidbe, kada je izgovorio onaj "da", koji nas je povezao?

M o l i t v a: Daj sada, o Bože, da svaki u svome drugu može otkriti Krista!

VII

ISUS pada drugi put pod križem

Rušio si se pod teretom križa i osjećao teret ljudskih grijeha. Tvoji su sveti zakoni obeščašćeni. Više nego ikada pogrdjuje se i blati danas veliki sakramenat ženidbe.

Ti vidiš goleme čopore onih, za koje je Tvoj sakramenat samo još puka vanjština. One mnoge, koji bez promišljanja lome riječ vjernosti, kojom su se zakleli pred Tvojim Licem. One, koji rastavom braka hoće da opravdaju i ozakone izdaju počinjenu na Tvojoj zapovijedi.

Ti vidiš sve one filmove i kazališne predstave, ilustrirane i druge novine, koje ismjehivaju nerazrješivost ženidbe i bračnu vjernost. Ti čuješ ružne šlagere, što se kroz čitav dan šalju u eter. To sve čini Tvoj križ tako teškim.

M o l i t v a: Daj kršćanskim supruzima milost, da uvijek poštuju svete zakone svojega braka!

VIII

ISUS govori jeruzalemskim ženama

Ponovo se ISUS zaustavlja na svom usponu na Golgotu. Ovaj put sa željom da progovori ženama, koje su Mu pošle ususret, da ga tješe.

Krvnici se podlo smiju. Za te barbare žena je biće manje vrijednosti, koje ne zaslužuje nikakve pažnje.

Kod ovoga prizora mislim na to, da je Krist po Svojoj Muci i po Svome Križu podigao udes žene, jer joj je vratio njezino dostojanstvo. U zemljama, u koje još nije prodrla vijest evandjelja, žena se često smatra ropkinjom i koji puta se izjednačuje čak sa životinjama!

Kako drugačije naprotiv govori tekst Svete Mise za zaručnike: "Vi muževi ljubite svoje žene, kao što je Krist ljubio Crkvu i Sebe predao za nju!"

ISUS pokazuje jeruzalemskim ženama njihovu odgovornost: "Plačite nad svojom djecom!" Kad bi samo sve žene htjele na to misliti! Što će Kristu vratiti? Dušu prožetu Njegovom milošću ili suhu granu, koju treba odrezati i u oganj baciti? Da odgaja svoje dijete u ljubavi prema Bogu, to je najljepša utjeha, što ju svaka majka može pružiti patničkom Gospodinu.

M o l i t v a: Gospodine, pouči sve majke, kako će svoju djecu dovesti k Tebi!

IX

ISUS pada treći put pod križem

To je posljednji pad. Grijesi svijeta leže na Njemu teže nego ikada! Sa žalošću misliš na sve one, ISUSE, za koje će Tvoja Muka biti uzaludna.

Ti hoćeš, da Tvoja smrt bude izvor života. Ali ima ljudi, koji preziru život, koji ga se odriču, pače koji ga ubijaju!

Ti si postavio zakone života. Oni se kojiputa čine tvrdima, ali oni su potrebni za dobro čovječanstva.

Ali koliki prestupaju te zakone! Oni, koji otklanjaju novi život. Iz egoizma, iz straha pred poteškoćama, iz ljubavi prema svojoj udobnosti, iz nedostatka pouzdanja u Providnost. Kada bi shvatili s kakvom si velikodušnošću Ti predao svoj život, ne bi li onda bili dosta velikodušni da daruju život?

Ali ima još i drugih, koji se ne boje ubiti nastajući život.

Njihovom krivnjom ne dolaze dječje duše u Tvoju slavu. Duše, koje su na zemlji mogle biti Tvoje sluge, a kasnije stanovnici Tvojega neba.

M o l i t v a: O ISUSE, koji mi daruješ svoj život, daj svima obiteljima poštovanje prema zakonima života.

X

ISUSA svlače

Ako hoće da bude nalik na svoga Gospodina kršćanin mora provoditi život odricanja. I ženidbeni stalež u svijetlu kršćanstva traži ovu sličnost.

Već da se osnuje dom, potrebna je mnoga žrtva. Trebalo je, da jedni drugima popuštaju, da se odreknu dragih običaja i ukrote samoljublje!

Uskoro se vidjelo, da su prisiljeni na veliku štednju. Teško se danas obitelj pristojno uzdržava. Ali Krist nam je obećao radost u takvu odricanju, zacijelo ne u bijedi, nego u predanju Božjemu Promislu, po kojem postajemo slični ISUSU bez odijela.

Sreća obitelji traži i to, da se otresemo od svojih pogrešaka i naopakih sklonosti. To kojiput znači herojsko odricanje, ali je nužno za dobro obitelji!

M o l i t v a: ISUSE, lišen svojih haljina, daj, da obitelji, koje Te ljube, sve svoje žrtve prinose za Tebe!

XI

ISUSA pribijaju na križ

Ti si zaista čvrsto na križ prikovan, o Gospodine! Sigurno bi Ti Tvoja svemoć bila omogućila da izmakneš svojim krvnicima, ali Ti si htio tu muku nerazdruživo vezati uz Križ kao otkupninu za moje grijehe.

Kojiput se može bračnim drugovima činiti teško i tvrdo, što su nerazrješivo medjusobno povezani! Za nekoje se ta veza može činiti pravim mučeništvom! Onda predbacuju Crkvi okrutnost i nesnošljivost.

Zašto da Crkvu krivimo za nesreću kojega braka? Prije vjenčanja i prije izbora treba da se budući bračni drugovi posluže svojim razborom i svojom slobodom, pa neka sve dobro promisle i sve u sitnice priprave. Zlo je, što nitko ne misli na sakramenat nego samo na vanjštinu i na račun.

Crkva ne može dopustiti, da se zlatni obruč prstena kao simbola bračne vjernosti, jednoga dana prelomi! Što je Bog sastavio, ne može čovjek rastaviti!

M o l i t v a: Gospodine, pouči sve zaručnike, da se pravo spremaju i spreme na ovaj nerazrješivi sakramenat!

XII

ISUS umire na križu

To je čas rastanka. A onda dolazi velika praznina. Crkva, za koju Krist predaje svoj život, sastoji se toga časa tek iz male družine vjernih. Tu družinu snalazi kod ISUSOVA posljednjega uzdaha osjećaj strahovite zapuštenosti.

Ali još je jača njezina nada. U vjeri u Gospodnju riječ znadu, da Njegova duša živi. Unatoč svoje boli MARIJA stoji uz križ uspravno.

I u obitelji, gdje je čitav život u radosti i boli bio zajednički, stvara čas rastanka za supruga, koji ostaje na zemlji, strahovitu pustoš i prazninu.

Ali pravi kršćani znaju, da osamljenost prolazi. Oni kao MARIJA čuvaju nadu i hrabro živu dalje svojim životom. Osobito onda, ako je ženidbeni drug, što ga je Bog pozvao k Sebi, dao "najveći dokaz svoje ljubavi" prikazujući svoj život za one, što ih ostavlja na ovome svijetu.

M o l i t v a: O ISUSE, koji za nas umireš, daj, da hrabro snosimo bol rastanka!

XIII

ISUSA skidaju s križa i polažu u krilo Njegove Majke

U kakvom stanju nalazi najljubeznija od svih majki najboljega od svih sinova? Njezina je bol tako velika, jer je Njezina duša tako nježna i Njezino Srce tako ranjivo:

Pred ovom Žalosnom Majkom mislimo na bol zemaljskih matera koje izgube svoje dijete. Dijete, što u kolijevci umire, vojnik, što u boju pada, mladić, koji doduše zadržava svoj tjelesni život, ali gubi svoju dušu, jer je napustio Boga.

Prije svoje smrti rekao je ISUS svetome Ivanu pokazujući na svoju Majku: "Evo ti Majke!" Tako postaje Ivan sin MARIJIN!

O kad bi neutješljive majke svoju djecu - onu, koja su ostavila ovu zemlju, ali i izopačene sinove, - htjele povjeriti ovoj tako moćnoj Majci! U tom će naći utjehu. Kod MARIJE njihovu je djetetu dobro!

M o l i t v a: Sveta MARIJO, Majko ISUSOVA, primi ostavljenu djecu na Svoje Srce i utješi njihove majke!

XIV

ISUSA polažu u grob

Znamo, Gospodine, da je ovaj pokop predigra za Tvoju vječnu slavu!

Kako si često, dok si poučavao mnoštvo, prispodabljao kraljevstvo nebesko, u koje nas pozivaš, sa svadbom!

Zar nije radost uskrsnuća nakon svih ovih patnja, nakon bolesti i smrti, slična radosti, koja slijedi nakon porodjajnih bolova?

Nakon vjenčanja, kada se na kraju Svete Mise govori blagoslov, želi Crkva mladencima poslije zemaljske sreće, radosti bez kraja, onu "vječnu svadbu", koja nam je bila obećana već na dan krštenja!

Ako je naša obitelj znala živjeti s Tobom i za Tebe, postići će te radosti. Naše preobraženo tijelo, oslobodjeno od svake zemaljske krhkosti, u sve vijeke će uživati Tvoju nazočnost i dijeliti Tvoje blaženstvo.

M o l i t v a: Uskrsnuli Kriste, uzmi nas sa sobom na vječnu svadbu!

&&&&&&&&&&

Molitva za beatifikaciju Službenice Božje sestre TEREZIJE BENEDIKTE OD KRIŽA Bosonoge karmelićanke (Edite Stein)

1891. - 1942.

Bože, Ti, koji si Vječni Bitak i Izvor svih stvari, zahvaljujemo Ti za velike darove i milosti, što si ih udijelio svojoj službenici TEREZIJI BENEDIKTI OD KRIŽA, da nam je daruješ kao svjetionik znanosti i uzor svih kreposti. Molimo Tvoje neizmjerno Veličanstvo, proslavi svoju službenicu i podaj joj čast oltara, jer ona na zemlji nije tražila ništa drugo, nego da po KRIŽU Tvojega Sina spasava duše i da tako proslavi Tvoje Ime. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

X

Saopćenja o uslišanim molitvama neka se izvole poslati samostanu Bosonogih karmelićanki u Brezovici, p. Hrvatski Leskovac kraj Zagreba.

WWWWWWWWWW

PJESME ZA SVETI KRIŽNI PUT

1. Isusa smo, svoga Boga
Osudili nevinoga,
Vraćamo Mu dobro zlim.

2. Teški križ na Njega meću,
Na Golgotu žurno kreću...
Hajdmo i mi svi sad s Njim!

3. On rad grijeha dječjih strada,
Pod teretom križa pada,
Da do neba digne nas!

4. Krista muči nad sve boli
Žalost Majke, koju voli,
Ko što i nas voli Spas.

5. Blago tom Cirenjaninu:
Pomogo je Božjem Sinu!
Bog nek svima pomoć da...

6. Bogoljubna Veronika
Stekla rubac, na kom slika
Isusova Lica sja.

7. Eto, opet Isus pada,
Da nas riješi svakog jada,
Što po grijehu tišti nas.

8. Plaču za Njim dobre žene.
"Djecu svoju, a ne Mene,
Oplakujte!" veli Spas

9. I po treći put posrnu,
Al ni sad se ne utrnu
Božjeg Srca žarki plam.

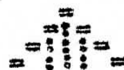
lo. Da Ga svuku, On pristaje...
Haljine nam Svoje daje...
Svu ljepotu daje nam!

11. Tu je strašna Kalvarija!
Krista na križ tu pribija
Grijeh - taj Božji dušmanin!...

12. Visoko se križ ističe,
S križa Isus Ocu viče:
"Grešni im oprosti čin!"

13. Majčino je Čedo milo
Majci leglo sad na krilo.
Majčin sveti poštuj vaj!...

14. U grob Isus Tijelom sadje,
Al On treći dan izadje,
Da otvori svima raj!

PJESMA O ŽALOSNOJ GOSPI POD KRIŽEM

Pjesma dvanaeste postaje

1. Stala plačuć tužna Mati,
gledajući kako pati
Sin Joj na križ uzdignut.

2. Dušom Njenom razboljenom,
rastuženom, ražaljenom,
prolazio mač je ljut.

3. O koliko ucviljena
bješe ona uzvišena
Majka Sina jedinog.

4. Bol bolova sve to ljući
blaga Mati gledajući
muke slavnog Čeda Svog.

5. Koji čovjek ne bi plako
Majku Božju videć tako
u tjeskobi tolikoj?

6. Tko protužit ne će s Čistom
kada vidi, gdje za Kristom
razdire se Srce Njoj!

7. Zarad grijeha Svoga puka
gleda Njega usred muka
i gdje bičem bijen bi.

8. Gleda Svoga milog Sina,
ostavljenog sred gorčina
gdje se s dušom podijeli.

9. Vrelo milja, slatka Mati,
bol mi gorku osjećati
daj, da s Tobom procvilim.

10. Neka ljubav srca moga
gori svedj za Krista Boga,
da Mu u svem omilim.

11. Rane drage, Majko sveta
Spasa za me razapeta,
Tisni usred srca mog.

12. Neka dodju i na mene
patnje za me podnesene
Sina Tvoga ranjenog.

13. Daj mi s Tobom suze livat,
Raspetoga oplakivat,
dokle diso budem ja.

14. U Tvom društvu uz križ stati,
S Tobom jade jadovati
želja mi je jedina.

15. Kruno djeva, Djevo divna,
budi meni milostivna,
daj mi s Tobom dijelit plač.

16. Daj mi nosit po sve dane
Isusovu smrt i rane,
osjećati muka plač.

17. Neka rane izrane me,
neka svega opoje me
Sina Tvoga križ i krv.

18. Ti na sudu za me zbori,
Djevo sveta, da ne mori
pakleni me vječni crv.

19. Kada dodju smrtni časi
Kriste Bože nek me spasi
Majke Tvoje zagovor.

20. Kad mi zemlja tijelo primi
dušu onda uzmi Ti mi
u nebeski blažen dvor. - Amen.

(Oprost 7 godina svaki put. Potpuni oprost jednom na mjesec uz obične uvjete, ako se pobožno moli svaki dan u mjesecu. - Sv.Zbor za opr., 18. lipnja 1876; Sv.Ap. Penit., 1. kolovoza 1934.).

S a d r ž a j

S L A V A B O G U I P R E S V E T O J
D J E V I C I K R A L J I C I
K A R M E L A